KURT MAHR

Vyslanci Aurigelu

Knihovnička Perry Rhodan 72 *Přeložil Jaroslav Kuťák*

„Dělám si starosti," poznamenal Wee-Nii svým vysokým, pisklavým hlasem. „Proč se ta zatracená loď nehlásí?"

Wee-Nii byl téměř dva a půl metru vysoký a velice hubený. Už jeho zevnějšek poukazoval na to, že patří k privilegované třídě šlechticů. Pouze šlechtici, kteří za celý život nepoznali co je to fyzická práce, měli možnost zůstat vysocí a štíhlí. Ostatním, kteří se museli neustále plahočit za výdělkem, příroda nedovolovala vyrůst více než do dvou metrů a udržet si tělesný objem pod Šedesát centimetrů.

Stejné postavy jako Wee-Nii byl i muž, ke kterému právě promluvil: Fij-Gul, důstojník letecké flotily Jeho Excelence prezidenta-krále, poměrně mladý a očividně nepříliš nakloněný Wee-Niiovým starostem.

„Co by se asi tak mohlo stát?" zeptal se Fij-Gul trochu posměšně. „Ledaže by jim odešla vysílačka... Nebo něco podobného. Nemyslím, že bychom o ně měli mít strach."

Wee-Nii udělal nejisté gesto svými hubeňoučkými prsty.

„Víra nám tady není mnoho platná," namítl. „My musíme vědět! A informace jsou právě tím, co nám schází. Kapitán Sey-Wuun mluvil o obyvatelích této planety jenom v náznacích. Považoval je za zcela neškodné. Ano, dokonce tvrdil, že je poměrně lehké najít mezi nimi zrádce, kteří budou ochotni s námi spolupracovat. Ale jinak nic dalšího nevíme."

„Kromě toho, že jsme odkázáni na dodávky obilí," doplnil ho Fij-Gul.

„Ano, to jsme! Jeho Excelence musela mít své důvody, aby tak drasticky zkrátila prostředky naší flotily. Pokud se Sey-Wuun nevrátí během deseti dnů, budeme muset Jeho Excelenci požádat o zálohu, protože naši vojáci už nemají co jíst."

Fij-Gul přistoupil k oknu a zadíval se na město s vysokými špičatými věžemi a hlubokými propastmi ulic.

„Sey-Wuun se vrátí, tím si buďte jisti," pokoušel se uklidnit svého nadřízeného. „Co by jim ti primitivové mohli asi tak udělat?"

Wee-Nii znovu udělal bezradné gesto. „Vždyť ani nevíme, jestli jsou doopravdy tak primitivní," namítal. „See-Wuun viděl vrak velké vesmírné lodi v blízkosti jejich města. Agent, kterého si najal, ho ujistil, že to bývala vesmírná loď, pomocí které se cizinci dostali na Weelie-Wee. Sey-Wuun nechal loď prozkoumat, ale jeho lidé si s ní nevěděli rady. Aspoň tedy zdemolovali nějaké věci, aby si s nimi už cizinci nemohli poradit. Ale..., no jo, já nevím. Každopádně bych byl velice rád, kdyby se nám Sey-Wuun znovu ohlásil."

„Myslím, že bychom to neměli dávat cizincům za vinu, pokud se Sey-Wuun nevrátí. Slyšel jsem Jeho zprávu. Podle jeho názoru tam žije jen několik tisíc chudáků, kteří mají co dělat, aby s© vůbec uživili. Pokud se jeho lodi něco stalo, pak se to muselo přihodit během letu. Meteorit nebo něco podobného. Za těchto okolností by přece bylo téměř samozřejmé, že na Weelie-Wee pošleme další loď, ne?"

Wee-Nii si povzdechl: „Byl bych rád, kdybyste měl pravdu, Fiji," odpověděl. „Ale obávám se, aby u vás přání nebylo otcem myšlenky. Přání získat samostatné velení a loď. Mám pravdu?" , Pokud Fij-Gul v této chvíli zrozpačitěl, pak to na sobě nedával znát. „Jistěže nechci předstírat," přiznával, „že takové velení není mojí snahou. Ovšem bez ohledu na to jsou mé argumenty věcné a uvážené. Po tom všem, co jsem se o cizincích dozvěděl, nemohou napadnout nebo dokonce zničit plně ozbrojenou a obsazenou vesmírnou loď naší flotily."

„Podle všeho, co vím," zopakoval zamyšleně Wee-Nii, „kdybych věděl, že je to všechno pravda, neměl bych vůbec žádné obavy, dal bych vám loď a poslal bych vás na tu zatracenou planetu. Nejhorší však je, že nevím, jestli je to všechno pravda."

^ ^ ^

„Přirozeně, že je to hloupé jméno," přiznal Chellish. „Ale musíme zůstat důslední. Když ty domorodce nazýváme Pípáky, pak bychom jejich domovu měli říkat Píp, ne?" ,

Vylezl zpod ovládacího panelu a otřel si zašpiněné ruce.

„No dobrá, pro mě za mě," zabručel 0'Bannon. „Jen jsem si myslel, že by bylo trochu směšné, kdyby* se v katalozích jednoho dne objevilo jméno Píp. Lidé si pravděpodobně budou myslet, že jsme byli opilí, když jsme si ten název vymysleli."

„Jen ať si to klidně myslí," vzdychl Chellish a znovu zalezl pod ovládací panel. „A kromě toho - něco k pití by docela bodlo."

„Mohu vám něco obstarat," nabídl se 0'Bannon. „Mullon má ve svém batohu..."

„Jenom klid!" odpověděl Chellish. „Stejně už pomalu končím. A pak půjdeme." '

„Budete končit?" nevěřícně se zeptal 0'Bannon. „Chcete tím říct, že ta kraksna znovu poletí?"

„Bude létat jako pták," ujišťoval ho Chellish. „Odletíme s ní na Píp a podíváme se našim přátelům na zoubek."

„Vy jste ďábel," chválil ho 0'Bannon.

„Já ne," bránil se Chellish. „Pípáci jsou ti ďáblové."

„A proč?"

„Protože vzali do rukou klacky a začali tady do toho mlátit. Vůbec netušili, kde jsou skutečně citlivé části strojů. Pravděpodobně nechápali ani princip pohonu lodi. Nadělali tady pár děr a nějakou tu bouli, ale vážné škody nám nezpůsobili. Proto jsem byl tak rychlý."

„Aha," poznamenal 0'Bannon, „ovšem stejně jste si zasloužil panáka." !

^ A ^

Mullon odstavil helikoptéru pod velký nákladní vstup křižníku ADVENTUROUS. Nákladní vstup byl v podstatě tím jediným, co na obřím vraku ještě fungovalo ~ ještě i nyní, poté kdy rozbitou lodí ještě jednou pořádně zatřepala atomová exploze.

Uvnitř vraku už žádné nebezpečné záření nebylo. Hned po první inspekci Chellish tvrdil, že Pípáci neudělali takřka žádnou škodu a že brzy všechno opraví.

Zatímco Mullon Čekal na návrat Chellishe a 0'Bannona, ještě jednou si nechal projít hlavou to, co říkal kapitán Blailey, který čekal nahoře v horách v dálkové stíhačce pozemské vesmírné flotily typu Gazela a jehož úkolem bylo dávat pozor, aby se osídlencům nestalo nic vážného,

„Váš plán považuji za poměrně riskantní," vysvětloval Blailey, „abych byl docela přesný. Ovšem momentálně se nacházíme v nouzové situaci a to si pak člověk vymýšlí věci, které by za normálních okolností nedělal. Pochopitelně, pokud budete šikovný, mohl byste mít úspěch.

Ale nepočítejte s podporou Země. Jestli se vám ve světě Pípá" ku něco stane, nikdo se o vás nepostará. Země by si na tomto světě přála zbudovat základnu své flotily a jednoho dne se naše kosmické lodě objeví i nad planetou Pípáků. Ovšem to určitě nebude v době, kdy byste tam mohl mít nějaké problémy."

Mullon měl tenkrát, před čtrnácti dny, z těchto slov radost. Od; samého počátku mu vadilo, že kapitán Blailey a jeho Gazela číhají někde v pozadí, aby přispěchali na pomoc, kdyby hrozilo nebezpečí.

Akce proti Pípákům byla vyloženě věcí osídlenců a nikdo, i kdyby to myslel sebelíp, se do ní neměl plést!

Mullon si byl naprosto jist, že je to určitý druh dětinské ješitnosti. Ostatní osídlenci však určitě uvažovali stejně jako on, proto si nic nevyčítal. Blaileyovo varování ho uklidnilo. Gazela nehodlala zasáhnout, určitě ne na planetě Píp, kde by mohlo v nejhorším případě dojít k ohrožení deseti nebo patnácti mužů, neboť víc si jich Mullon nehodlal s sebou vzít.

Tuhle hru si zkrátka zahrají sami.;

Když ze stínu člunu vystoupili Chellish a 0'Bannon, vybředl

ze vzpomínek. Pevným krokem kráčeli k vrtulníku a 0'Bannon už z dálky volal: „Otvírej láhev, Horáci, máme žízeň!"

„Zrovna ty," odpověděl Mullon v dobré náladě. „Tys určitě nehnul ani prstem."

Podíval se na Chellishe a když si všiml, že se tváří spokojeně, zeptal se: „Všechno v pořádku?" Zároveň podával 0'Bannonovi láhev.

Chellish přikývl. „Všechno v pořádku. Můžeme nasednout a odletět."

Mullon varovně zvedl prst. „Ještě -ne. Nejdřív musí být vyrobeny naše domácí bomby."

Chellish se zasmál. „V tom se spoléháni na odborníky. V posledních dnech udělali veliké pokroky."

^ A ^

Wolley klel. „To tedy máme štěstí, že na téhle planetě nejsou novináři! Vysmáli by se nám, kdyby jim někdo řekl, že tohle má být raketa s atomovou hlavicí."

Chellish a Mullon se bavili jeho zlostí.

„Já jsem prvotřídní mechanik," bránil se Wolley. „Aspoň lidí na Zemi mi to tvrdili. Ale tohleto... Ne, nikomu se nepřiznám, že jsem to vyrobil já."

Věc, o které mluvil, byla skutečně raketou, i když se raketě vůbec nepodobala. Namísto štíhlého torpédovitého korpusu měla tvar popelnice. Scházela jí křidélka a neměla ani žádné nosné plochy. Když člověk nahlédl dovnitř, připomínalo to tam složitý ventilátor.

„Nejdůležitější je," dodal Chellish a poklepal Wolleyovi na rameno, „aby to fungovalo. O víc se momentálně nemusíme starat. Tenhle výrobek bude vynesen do vesmíru a ve volném kosmu nejsou na aerodynamické tvary kladeny vůbec žádné nároky."

„No jo, ale stejně," bručel Wolley a drbal se na hlavě. Další muž, kterého Chellish a Mullon po svém návratu z vraku ADVENTUROUS navštívili, byl doktor Ashbury, lékař, kte-

rý se z naléhavých důvodů začal věnovat chemii. Ashbury byl muž, který dokázal vyrobit tolik výbušného plynu, kolik jej Wolleyova popelnicová raketa potřebovala, aby mohla doletět slušnou rychlostí k cíli.

Po návštěvě u Ashburyho Mullon navrhl, že by měli zajít na společnou večeři a hned přitom zjistit, jakých pokroků docílila příprava speciálního komanda. Jakmile došli k Mullonovu domu, spatřili ve velkém okně Fraudy, Mullonovu ženu, jak se zdviženýma rukama přechází po místnosti sem a tam. Taky to vypadalo, že nadává. Mullon vykročil ke dveřím, opatrné je otevřel a zjistil, že kromě Fraudy v místnosti nikdo není.

Chellish se zašklebil.

Fraudy se obrátila a vrazila si ruce v bok. „No a co," vysvětlovala své chování, „nacvičuju. Ti hlupáci neustále dělají něco špatně a já nemám sílu říct jim silnější slovo. Takže to musím nacvičit. Jako žáci ve škole." . Mullon padl do křesla. „Je to tak zlé?"

Fraudy mávla rukou. „Snad ani ne. Během čtrnácti dnů se toho naučili víc, než žáci na Zemi za půl roku. Velice se snaží. Ale během čtyř týdnů se člověk pochopitelně nenaučí perfektně francouzsky."

„To snad nebude zapotřebí," řekl Chellish. „Hlavně aby Pípáci zaslechli nějakou jinou řeč než tu, kterou už znají. Většinou bude stačit, když promluví jeden nebo dva. Já mám mizernou výslovnost, ale v gramatice jsem dobrý."

Fraudy na něj pohlédla a pak změnila téma. „"Vy u nás budete dnes večer jíst, že?"

Chellish přikývl. „Ano. Jsem osamělý chudák a musím se o sebe starat sám."

„Už jste dnes udělal něco pořádného?"

„Samozřejmě, opravil jsem kosmickou loď."

„Aspoň tak, aby mohla znovu létat?"

„Přesně tak," odpověděl Chellish.

Fraudy zvážněla. „Vím, že bych z toho měla mít radost. Ale nedokážu to. Nevím, jak to všechno dopadne."

Mullon vstal a vzal ji do náručí. „Uvidíš, za dva měsíce bude

me zpátky a pak ti povyprávím, jak jsme to u Pípáků zvládli. Určitě je navždycky přejde chuť vrátit se na naši planetu."

^ x ^

Od exploze atomové bomby a zničení kosmické lodi Pípáků uplynuly tri měsíce. Expedice třinácti mužů byla připravena ke startu.

Musela být zařízena spousta věcí. Oprava člunu, který dostal jméno FAIR LADY, Wolleyovy dvě popelnicové rakety a starost Dr. Ashburyho s umístěním plynového pohonu byly jen zlomkem problémů, které musely být vyřešeny.

Osídlenecké městečko Greenwich u Green Riveru teď bylo vybaveno dvěma atomovými bombami, jejichž štěpný materiál dodaly reaktory obrovitých zemědělských strojů, jež sem přivezli Pípáci.

Kapitán Blailey zůstal ve spojení s městem. Spojení s expedicí mít nemohl, ale bylo důležité vědět, co se děje ve městě během Mullonovy nepřítomnosti, aby v případě nutnosti zakročil.

Expedice používala francouzštinu a také nový druh písma, které si museli všichni členové osvojit, aby je Pípáci nepoznali ani podle písmen, kdyby si museli něco sdělit na papíře.

Dr. Ashbury měl kromě toho ještě spoustu práce s nakládáním, jistých chemikálií, které požadoval Chellish.

Zkrátka se podobalo malému zázraku, že během tří měsíců stihli udělat všechno to, co stihli. Nedokázali by to bez nadšené podpory Greenwichanů, kteří si vůbec nedělali starosti, že vysláním expedice FAIR LADY v podstatě vyhlašují válku Pípákům. Oni se na ty hubené mimozemšťany zlobili, protože Pípáci si mysleli, že mohou beze všeho zotročit osm tisíc Pozemšťanů, byť se jednalo o vyhnance.

Večer před startem Mullon, 0'Bannon a Milligan ještě jednou zvažovali všechno, co bylo uděláno. Když jeden po druhém podali hlášení o všem, oč se postarali, uzavřeli Jednání konstatováním, že nezapomněli na nic.

FAIR LADY odstartovala příští ráno dne 16. srpna roku 2041.

^ ^ ^

Uju-Riel byl první, kdo cizí loď spatřil. Na jeho obrazovkách se nejdříve objevila jako malý bod, který považoval za poruchu, protože podle jeho názoru nebylo možné, aby se loď pohybovala tak neuvěřitelně rychle.

Podobné závady a poruchy se však rychle ztrácely. Tento bod bez zaváhání putoval nahoře přes obrazovku a mizel v-jejím levém okraji. Uju-Riel se zarazil a pokoušel se vypočítat rychlost cizího objektu. Vycházelo mu asi dvacet kilometrů za vteřinu.

Takhle rychle se vsak dokázaly přemisťovat pouze meziplanetární lodě. Z těch tří, které dosud existovaly, byla na cestách jenom jedna. Velel jí kapitán Sey-Wuun. Dvě zbývající stály na stanovištích v Sieliji a Heeji.

Uju-Riel chvilku váhal a pak se rozhodl vyhlásit poplach. Chtěl svou informaci o přibližujícím se objektu odevzdat dřív, než se stane nějaké neštěstí.

Protože každý věděl, že se loď kapitána Sey-Wuuna sotva může vrátit tak brzy, nejdříve se mu vysmáli. O půl hodiny později Uju-Riel znovu sledoval stejný reflex už blíž, takže jej zachytily i méně citlivé přístroje.

Admirál Wee-Nii vyhlásil poplach pro celou flotilu Jeho Excelence prezidenta-krále. Zároveň byla Jeho Excelence prezident-král Iiy-Juur-Eelie informována o podivné události. Čekali na rozkazy. Iiy-Juur-Eelie však byl ochoten vydat rozkazy teprve poté, až mu admirál flotily podá podrobné hlášení.

Iiy-Juur-Eelie na sobě nedával znát, že má starosti. To bylo pod jeho úroveň. Ovsem takový admirál starosti mít směl. U cizinců se bezesporu jednalo o návštěvníky z vesmíru. Pro Wee-Nika a jeho lid to bylo poprvé, že je navštívil někdo cizí. Ano, bylo to poprvé, kdy mohli spatřit cizince - pokud se nepočítal kapitán Sey-Wuun na Weelie-Wee, kde zřizoval zemědělskou kolonii.

Wee-Nii byl dostatečně moudrý, aby pochopil, že cizinci nemusí mít stejnou mentalitu jako on. Zatímco Jejich loď přímo s barbarskou drzostí a samozřejmostí přistávala na kosmodromu Heeninniy, přemýšlel o tom, že pro cizince bude objevování cizích světů možná docela všední, běžnou záležitostí.

Ono vlastně asi ani nebylo žádných důvodů k velkým starostem.

„Ale...," řekl Fij-Gulovi, „něco se mi stejně nezdá. Musíme mít pořád otevřené-oči."

Fij-Gul byl zvyklý, že Wee-Nii je velmi opatrný a až příliš

ostražitý, takže jeho slova sice vnímal, ale nebral je příliš vážně.

^ ^ ^

„Máme signál!" zvolal mladík Sheldrake, kterého Chellish posadil za vysílačku. Jeho francouzština zněla trochu lámaně, ale koneckonců to byl teprve první den, kdy měl Sheldrake mluvit pouze francouzsky.

Chellish studoval zobrazení signálu na monitoru a konstatoval, že není nijak modulováno. Byl to obyčejný elektromagnetický impulz a opakoval se v odstupu pěti vteřin.

„Zjistěte, odkud přichází," přikázal Chellish. „Protože je všude kolem jinak klid, myslím, že to bude platit nám. Asi zachytili naše vysílání a možná nám teď dávají signál pro přistání."

Tato domněnka se ihned potvrdila. Sheldrake zjistil, že signál přichází z blízkosti seskupení vysokých budov, které už při prvním obletu identifikovali jako největší město na Pípu.

„Takže naváděcí paprsek," rozhodl Chellish. „Tedy dobrá, přistaneme."

Ve výšce Čtyřiceti kilometrů se FAIR LADY zastavila. Chellish obklopil člun umělým gravitačním polem, ve kterém se pak měkce jako peříčko snášeli dolů.

„Musíme jim dopřát čas," zašklebil se Chellish, „aby se připravili na přijetí. Určitě Jsou pořádné vyděšení."

FAIR LADY uletěla vzdálenost od planety kolonistů k Pípu za pár hodin. Změřitelný úsek trasy pak urazili pomalou rychlostí, aby si Pípáci mohli vypočítat, že pokud by letěli z planety kolonistů, museli by odstartovat v době, kdy pípácká loď se zemědělskými stroji ještě ani nevzlétla z mateřského přístavu. Tím by předešli dohadům, zda se nejedná o válečnou akci, vyvolanou příletem pípáckého křižníku na planetu kolonistů.

Chellish předpokládal, že Pípáci se ztrátou své lodi nepočítají. Pravděpodobně se domnívali, že jí přestala fungovat vysílačka. Pípáci byli hodně pyšní a proto jim nejhorší alternativa o zničení či zajetí jejich křižníku musela připadat absurdní.

Chellish obrátil pozornost k městu pod FAIR LADY. Ty domy se podobaly stavbám pozemských termitů. Pípáci patrně neměli smysl pro architektonickou krásu. Tyhle stalagmické domy svědčily o funkčností budovy, nikoli o nápaditosti stavitele. Chellish se v duchu ptal, jak to asi může vypadat uvnitř takového domu.

Když FAIR LADY klesla až na osm kilometrů, všiml si procesí, které opouštělo město na jeho jižním okraji a směřovalo ke kosmodromu.

„Uvítací delegace," řekl. „Teď už můžeme klesat rychleji."

^ A ^

Iiy-Juur-Eelie se domníval, že má dostatečné důvody k tomu, aby cizincům připravil skvělé uvítání. Jeho astronomové už před časem konstatovali, že ve vesmíru zachytili signály, které byly jednoznačně produktem kvalitních přístrojů, zbudovaných na cizích planetách. Identifikovali přitom hned dva druhy signálů a podle toho usoudili, že v blízkosti Heeninniy musejí plout nejméně dvě planety, obydlené inteligentními bytostmi.

Iiy-Juur-Eelie byl muž s velkou předvídavostí. Věděl, že brzy dojde k okamžiku, kdy zástupci jedné z těchto dvou civilizací najdou cestu i k nim. A protože to byly dvě civilizace, bylo by dobré chovat se alespoň k jedné z nich přátelsky. Pozice trojúhelníku je v politice známá věc - jakmile dojde ke sporu, je dobré mít spojence.

Iiy-Juur-Eelie měl v úmyslu omráčit návštěvníky svou zdvořilostí. Až se vrátí na svou planetu, cizinci musí oznámit svým vládcům, že na Heeninniy našli přátele.

Jeho Excelence věděla o dobrodružství kapitána Sey-Wunna na jedné z vnitřních planet soustavy jen mizivě málo. Podle Sey-Wunna tam žila jen horda primitivů. Ti žádné signály vysílat nemohli. Proto se Iiy-Juur-Eelie o tuto záležitost přestal starat. Stala se výhradně záležitostí flotily.

Na okraji kosmodromu stála tribuna. Zaujal místo v nejvyšším křesle a "pod sebe usadil své úředníky - admirály flotily, mezi nimi i velícího admirála Wee-Niia, vysoké důstojníky armády a loďstva a také nejvyšší civilní osobnosti. Kolem tribuny postával kordon tajných policistů. Iiy-Juur-Eelie si zdaleka nebyl jist upřímnou láskou všech svých poddaných.

Jeho Excelence byla známa svou paličatostí a často i bezohledným způsobem uplatňování mocí, kterou mu umožňovala velmi příhodně upravená ústava. Říkalo se, že dokonce překračuje i její chabé hranice a že vládne jako král, nikoliv jako prezident-král, jak bylo předepsáno.

Byl přesvědčen, že jeho majestát na cizince určitě zapůsobí. Čekal tedy pyšně a povýšeně, nicméně uvnitř byl plný zvědavosti a vzrušení. Díval se na přistávající loď, která vzbuzovala respekt, a

přemýšlel, proč se tu asi objevila. Chtěli se cizinci zmocnit planety? Chtěli ji ovládnout?

Zaplašil černé myšlenky. Nač se bát předem, když ještě vůbec nic nevěděl?

-Ý- ^ ^

Chellish byl se svým úborem spokojen. To, co pro něj ušily ženy kolonistů, vypadalo vskutku velmi vznešeně, a hlavně to ničím nepřipomínalo úbory Pozemšťanů, které někteří z Pípáků možná znali ze svého pobytu na planetě kolonistů.

FAIR LADY přistávala za majestátních zvuků varhanní hudby. Sheldrake, Loewy a Krabi se dávno schovali do svých úkrytů. Chellish jim ještě jednou připomenul, že smějí vylézt až si budou stoprocentně jistí, že kromě nich už na palubě nikdo není. Díky nim se nemělo stát, aby Pípáci tuto loď ukořistili. Tihle tři chlapíci se ve svém oboru vyznali a uměli by se ubránit.

Delegace, která několik minut po přistání opustila palubu FAIR LADY, se skládala z deseti mužů. Byli zahaleni^do těsných šatů až po kotníky. Vypadali trochu jako tibetští mniší. Zbraně, které s sebou nesli, byly šikovně schovány.

Ukázalo se, že je těžké pohybovat se vážně a vznešeně na planetě, jejíž gravitace obnáší jen 0,7 g. Všichni Pozemšťané měli co dělat, aby neposkakovali jako králíci. Navíc je také trápil nízký tlak vzduchu. Byl stejný jako na Zemi ve výšce pěti tisíc metrů. Unavovalo to a způsobovalo jim to nepříjemné pískání v uších. Každý rychlejší pohyb - třeba pozvednutí ruky kvůli udržení rovnováhy - způsoboval, že se jim před očima dělalo černo a museli zhluboka dýchat.

Tribuna stála asi sto padesát metrů od lodi. Tato vzdálenost představovala deset minut chůze. Chellish se pak zastavil pod tribunou, podíval se na Pípáka, který dřepěl až docela nahoře a rozpřáhl ruce na znamení dobrých úmyslů. Stálo ho to hodně sil, proto slyšitelně funěl. Za svou snahu však byl odměněn: Iiy-Juur-Eelie jeho gestu porozuměl a také zvedl ruce. Jeho tenké paže s maličkými dlaněmi vypadaly směšně, stejně jako tvar jeho lebky, připomínající homoli cukru.

Chellish vytáhl z kapsy roli papíru, rozložil ji a začal cist svou řeč. Vysvětloval, že je vyslancem planety Aurigel, která jako jediná krouží kolem slunce, jež pluje v blízkosti zdejší soustavy. Toto slunce bylo sedm světelných let daleko. Chellish předpokládal, že

Pípákům může v tomto ohledu namluvit cokoliv.

Kromě toho to právě nebylo nijak důležité. Žádný z Pípáků z jeho projevu nerozuměl ani slovu. Mnozí z mužů na tribuně však postupně vytahovali malé přístroje, pomocí nichž jeho řeč patrně zaznamenávali a pak si ji dali přeložit.

Když Chellish skončil, Iiy-Juur-Eelie pozvedl hlas. Pisklavě vydal několik zvuků a začal sestupovat z tribuny. Všichni ostatní vstali. Iiy-Juur-Eelie přišel, položil Chellishovi ruce na ramena a naznačil úklonu. Protože Jeho Excelence byla více než dva a půl metru vysoká, vypadalo to trochu směšně. Chellish však nehnul ani brvou a také se uklonil.

Iiy-Juur-Eelie se pootočil, pokynul Chellishovi a kráčel podél tribuny pryč. Ostatní se zvolna přidávali. Nedaleko za tribunou už stála připravená vozidla. Očividné šlo o vznášedla, která mohla plout nad pevninou stejně jako nad vodou.

Prezident-král a Chellish nastoupili do prvního z vozidel. Chellishovi přátelé se pak rozdělili a byli provázeni pípáckými úředníky nebo'důstojníky. Na společný signál z jakéhosi nástroje připomínajícího trumpetu se kolona pohnula a zamířila k městu.

Chellish brzy pochopil, proč Pípáci používají vznášedla. Ve městě totiž nebyly ulice, které by se podobaly ulicím na Zemi. To, co oddělovalo jednotlivé stalagmické věže, bylo poměrně široké, ale značně nerovné. Vypadalo to tak, jako kdyby Pípáci při stavbě budov z povrchu planety pouze odkryli trávu a všechno ostatní nechali být.

Stejně nedostavěné vypadaly i věžovité budovy, které však vyrostly do obrovitých, závratných výšin. Jejich výška dosahovala v průměru čtyř set metrů, v jednotlivých případech však až sedmi set metrů. Vypadaly, jako by byly nasypány. Ve vnějších stěnách měly kulatá okna v nepravidelných řadách, jako by si je každý obyvatel udělal tam, kde se mu to nejvíce líbilo. Na řadě budov si Chellish všiml vrstev různého zbarvení, které naznačovaly, že budova byla postavena v několika etapách.

Nad ulicemi se mezi věžemi klenuly mostní konstrukce, na kterých postávali Pípáci a zvědavě pozorovali projíždějící kolonu;

Chellish konstatoval, že uniformovaní úředníci kolony velmi pozorně sledují, co se na mostech děje. Obávali se snad atentátu?

Na ulicích bylo jen málo chodců a téměř žádná vozidla. Trasa* kterou kolona projížděla, byla pravděpodobně uzavřena běžnému provozu, protože podle Chellishova odhadu muselo město mít zhruba čtyři miliony obyvatel. Pusté ulice byly těžko obvyklým

zdejším jevem.

Zhruba po hodině jízdy kolona zabočila na širokou výpadovku, kolem níž rostly štíhlé stromy, podobající se topolům. Po dalších pěti kilometrech silnice končila u mimořádně vysoké věže, která tvořila hrot klínu, jehož obě křídla měla vlastní věže. Mezi jednotlivými stavbami se klenul bezpočet vysokých, nízkých, krátkých, dlouhých, úzkých i širokých mostů. Působilo to dojmem, že všechny tyto věže, celkem jich bylo devět, patří k sobě. Pravděpodobně šlo o sídlo Pípáka, který seděl vedle Chel-lishe-

V patě přední věže se otevřel široký vjezd. Vznášedlo jím projelo do zářivě osvícené haly.

-Takže dorazili k cíli. Chellish a jeho přátelé se nacházeli v paláci prezidenta-krále Pípu, respektive planety Heeninniy - i když to v této chvíli ještě nevěděli.

-> ^ ->

„Mám pro vás úkol," řekl admirál Wee-Nii o tři dny později svému adjutantovi Fij-Gulovi. „Ale nevím, jestli se vám bude líbit."

Fij-Gul pozorně naslouchal.

„Na dvoře Jeho Excelence," pokračoval Wee-Nii, „bylo zjištěno, že kosmická loď cizinců je prázdná a nehlídaná. Měl byste tam s několika muži zajít a podívat se, jestli uvnitř nenajdete něco důležitého."

„Copak existují důvody, které by probouzely nedůvěru v tyto cizince?" zeptal se překvapené Fij-Gul.

Wee-Nii mávl rukou.

„Takové důvody existují vždycky, ale hlavně vám do toho nic není - stejně jako do toho nic není ani mně. Rozkaz je rozkaz a tenhle přišel z nejvyšších míst. Takže si najděte pár lidí, vyzbrojte je mikrokamerami a pusťte se do práce. Čím dřív, tím lip."

„Ale," namítal Fij-Gul, „já nemám vůbec tušení, jak otevřít dveře takové lodi. Cizinci je za sebou zavřeli."

„Tato hádanka je rozřešena," oznamoval Wee-Nii. „Naši technici nespali. Dejte mi vědět, kdy budete připraven, a najdete vstup do lodi otevřený."

Fij-Gul se obrátil, ale než odešel, ještě ho něco napadlo; „Co když mě přitom cizinci překvapí? Co potom?"

Wee-Nii se zatvářil přísně-

„Pak," odpověděl, „budete u dvora v nemilosti tak dlouho, dokud se tu cizinci budou zdržovat. Prezidentská kancelář se od vašeho

činu bude pochopitelně distancovat. Kdyby vás chytili, jednal jste na vlastní pěst. Vysvětlete to i svým lidem!"

Fij-Gul pozdravil a Šel. Cestou si říkal, že dostal zase jednou úkol, který se mu ani v nejmenším nezamlouvá.

^ ^ ^

„Ne," trval na svém Sheldrake, „nikdy jsem nedostal zajímavější úkol! Ještě nikdy mi při práci čas neubíhal tak rychle jako na FAIR LADY."

Pak si zívl, zamyslel se nad svými kartami a položil doprostřed stolu kousek dřeva: „Deset!"

„Hej!" zvolal Krabi. „To není deset babek, ale jen dvě!"

Sheldrake stáhl dřívko zpět a nedůvěřivě si je prohlížel. „Čert to vem... Když člověk nemá pořádný peníze, ksakru..."

Schoval dřívko k ostatním, která před ním ležela, a vytáhl jiné. „Tohle už ale je deset babek!" zvolal a položil je před sebe.

Loewy zavrtěl hlavou a odhodil karty lícem na stůl. Krahl se zamračil.

„To není žádná hra," stěžoval si. „Když se nehraje o prachy. Klidně můžu pokračovat. O nic nejde. Ale taky to vzdávám."

„No vida," zabručel Sheldrake a shrábl celou výhru. „Kdybychom byli doma na Zemi, byl bych teď boháč. Novou hru? Kdo rozdává?"

Náhle byl vyrušen. V malé místností se ozval bzučák.

„Návštěva," konstatoval Sheldrake lakonicky. „Všichni na svá místa, hoši."

Loewy a Krahl vstali a vyšli ven. Sheldrake je následoval a zamkl za sebou. Dvířka jejich úkrytu zapadla do stěny tak, že by si jich nikdo nevšiml.

Sheldrake zavřel oči a naslouchal. Nevěděl, kdo mohl násilně otevřít vstup do lodi. Ale protože Chellish osobně instaloval varovné zařízení, vlastní lidé to být nemohli.

Pípáci, pomyslel si Sheldrake. Jsou zvědaví. Přišli se podívat.

Jakkoli však napínal sluch, nic nezaslechl. Návštěvníci se pohybovali tiše a obezřele jako zloději. Sheldrake otevřel oči a podíval se na monitory. Čekal, až se ve velínu rozsvítí, ale když se to stalo, stejně se toho lekl.

^ ^ ^

Wee-Nii dodržel slovo. Vstup cizí lodě byl otevřen.

Fij-Gul se přesto necítil ve své kůži. Co když cizinci neřekli

pravdu? Pokud na lodi zůstala nějaká stráž, co potom?

Pak by to odnesl on, Fij-Gul, Nemohl by se na nikoho odvolat. Dokonce sám Wee-Nii by se tvářil překvapeně a tvrdil by, že vůbec netuší, jak jeho adjutanta mohlo napadnout, že s hrstkou vojáků pronikne na loď cizinců a poškodí tak zájmy své vlasti a zákony pohostinného chování-

Pak by Fij-Gula degradovali a přemístili ho někam do nejnudnějšího kouta planety. Bylo ve hvězdách, zda by ho odtud znovu vyzvedli a znovu ho obdařili stejnými čestnými úřady jaké vykonával teď, až by cizinci odcestovali. Iiy-Juur-Eelie byl nevypočitatelný vládce.

Tiše a nespokojeně hvízdl, přehoupl se do lodi a rozsvítil svítilnu. Počkal, až za ním vylezou jeho pomocníci, a pak za sebou zavřel. Ve chvíli, kdy vstup zapadl, rozzářila se světla chodeb. Fij-Gul se strašlivě lekl, protože mu nikdo neřekl, že se osvětlení lodi zapíná automaticky. Pravděpodobně mu to neprozradili proto, že to nikdo nevěděl. Chvíli počkal a naslouchal. Teprve když uplynulo několik minut, aniž by se cokoliv hnulo, si byl jist, že mu žádné nebezpečí nehrozí.

Přivolal své vojáky a opatrně pronikli na chodbu.

S plynoucím časem získával stále více odvahy. Na křižovatkách chodeb obvykle zastavili a naslouchali. Uklidňovalo je, že odnikud neslyší žádné zvuky. Pravděpodobně to bylo skutečně tak, jak cizinci říkali. Loď byla prázdná.

Fij-Gul považoval za velmi pravděpodobné, že pokud najde nějaké informace, určitě se budou nacházet v centrálním prostoru lodi - tedy tam, odkud byla loď řízena. Zhruba po půlhodinovém hledání velínu pronikl se svými muži do poměrně nízké místnosti, jejíž stěny byly pokryty nejrůznějšími obrazovkami, monitory a ovládacími pulty.

Fij-Gul vlastně vůbec netušil, co má hledat. Namátkou otevřel několik skříněk a zjišťoval, že v nich jsou písemnosti, popsané zvláštními literami, které cizinci používali. Fij-Gul toto písmo neznal, neměl ani možnost rozhodnout, co je důležité a co ne. Proto se rozhodl ofotografovat raději všechno a hned se pustil do práce. Jeho pomocníci zatím prohledali skříně - až na jednu byly prázdné, což Fij-Gula velmi potěšilo, protože to znamenalo, že se tak dostanou ven z lodi rychleji.

Rozložil zápisy na stoly a snímal je malou kamerou, jeden list po druhém.

^ x ^

Sheldrake se skutečně vylekal, když se rozsvítilo. Viděl, jak do velínu vstupuje šest Pípáků a doufal, že neobjeví malou kameru, umístěnou těsně nad vstupem do velínu.

Slyšel jednoho z Pípáků - muže, který byl o něco vyšší než ostatní - jak vydává pištivé zvuky a potom ukazuje na všechny strany. Věděl, že registrační přístroj všechno zaznamenává a že o něco později bude možné přenést jeho hovor pomocí automatického tlumočníka do srozumitelné angličtiny. Litoval, že u sebe tlumočníka nemá, protože ho zajímalo, co Pípáci hledají především.

Sledoval jak ten nejvyšší, pravděpodobně vůdce skupiny, vytahuje ze skříně záznamy a jak je ofotografovává. Věděl, že tyto záznamy tam byly uloženy schválně, aby Pípákům zamotaly hlavu, a proto byl s tímto pozorováním velmi spokojen. Pokud by se podařilo Pípákům podstrčit všechny písemnosti, pak by museli pochopit, jak velký si musejí dávat na obyvatele planety Aurigel pozor.

Po zhruba čtyřiceti minutách bylo všechno ofotografováno. Pípácký důstojník se rozhlédl a Sheldrake měl dojem, že je rád, že už víc nenašel. Nervózním pohybem dlaně přivolal své muže, poslal je ven a jako poslední opustil velín. Obrazovka ztmavla a světlo ve velínu zhaslo. O pět minut později zabzučel interkom. Sheldrake popadl sluchátko a uslyšel Krahlův hlas: „Všechno v pořádku, Frede. Už jsou zase venku."

Sheldrake spokojeně přikývl. „Takže se rychle vrátíme pokeru," řekl.

O chvíli později už zase seděli ve svém malém zakouřeném salonku.

Loewy se podíval na hodinky. „Co takhle odvysílat pravidelné hlášení?" zeptal se.

„Ještě chvilku strpení/' odpověděl Sheldrake. „Jen ne tak rychle, nebo si budou myslet, Že to má něco společného s vloupáním na naši loď."

Krabi se zatvářil nespokojeně. „Tím si nejsem zase tak jistý," přiznal. „Jak, když Pípáci nemají ani tušení o vysílacím kódu a s našimi vysílačkami si nedokáží poradit?"

Shaldrake však mávl rukou.

„Ty jsi fantasta. Takhle civilizovaná společnost a nemá tušení o vysílacích kódech? To je asi jako kdyby Američani dodnes nevěděli, jak zkonstruovat automobil. A kromě toho: Spolehni se na Chellishe, ten nedělá žádné chyby!"

^ ^ ^

Tajná služba Jeho Excelence prezidenta-krále pracovala na nejvyšší obrátky. Získala celkem dvě stě třiadvacet ofotografovaných listů tajných záznamů z lodi cizinců. Jejím úkolem bylo tyto záznamy dešifrovat. Jeho Excelence osobně vydala rozkaz, aby byly překlady listin připraveny už příštího rána. Proti tomuto rozkazu se nemohl nikdo ohradit, přestože si Šéf tajné služby myslel, že hloupější úkol snad ještě v životě nedostal.

Znalost písma cizinců byla dosud velmi chabá. Bylo tvořeno na zcela jiném principu než písmo domorodců. Každé jednotlivé hlásce odpovídal zvláštní znak, zatímco písmo domorodců bylo vysoce vyvinutým obrazovým typem, kde bylo obvyklé použít jeden znak pro celé slovo.

Gii-Yeep, Šéf tajné služby, odvolal všechny své muže z dovolene a vysvětlil jim, že ztratí místo, pokud nesplní rozkaz Excelence. I on sám se pustil do práce.

Nemožné se stalo skutkem. Krátce .po východu slunce příštího rána byl překlad hotov. Ve stenografovaném písmu mateřské planety pokrýval asi sedmdesát listin stejné velikosti jako originální text.

Gii-Yeep teď držel v rukou svazek, ve kterém nebylo nic víc a nic míň než exaktní popis planety Aurigel, odkud cizinci přišlí, jejích politických vztahů k ostatním obydleným světům - podle toho se k velkému překvapení Gii-Yeepa všude kolem jejich sluneční soustavy nacházelo mnoho jiných civilizovaných planet -dále plány expanzí a vojenských i technických mocenských prostředků. Kdo tyto záznamy pečlivě prostudoval, ten byl informován stejně dobře, jako by ho do všech tajů planety Aurigel zasvětil sám prezident tohoto světa.

Gii-Yeep se těšil, jak ho jeho vládce pochválí. Méně chvályhodný však byl obsah záznamů. Gii-Yeep nebyl žádným politikem, ale kdyby jím byl, pak by si musel přiznat, že jeho mateřská planeta nemůže nejméně následujících pět set let ani pomyslet na to, že by se k bytostem z Aurigelu mohla chovat jinak než oddaně a přátelsky.

Jeho Excelence na něj už čekala.

„Hotovo?" zeptal se vládce Iiy-Juur-Eelie.

„Ano, Excelence," odpověděl Gii-Yeep.

„Dobrá práce. Co ty papíry obsahují? Přečtěte to!"

Gii-Yeep poslechl. Zatímco četl, Iiy-Juur-Eelie seděl v pohodlném křesle a natahoval své nekonečně dlouhé nohy. Gii-Yeep však konstatoval, že není ani zdaleka tak klidný jak vypadá. Oči mu žhnuly a prsty se neustále pohybovaly.

„Co na to říkáte?" zeptal se vládce Šéfa své tajné služby.

„Zdá se, že cizinci jsou mnohem dál než my," odpověděl Gii-Yeep.

„V technickém ohledu ano," souhlasila Excelence. „Ale podle všeho proti nám zatím nemíní nic podnikat."

„Nic takového v záznamech nestojí," souhlasil Gii-Yeep.

„Dobrá. Takže máme ještě čas."

Šéf tajné služby byl překvapen. Čas? Čas na co? „Kdybychom například mohli zjistit," pokračoval zamyšleně vládce, „jak je jejich loď vybavena, kdybychom se mohli naučit, podle jakých principů pracují jejich stroje a zbraně, dostalo by nás to možná dál, ne?"

Gii-Yeep souhlasil. „To zcela určitě, Excelence."

„Naši technici jsou chytří chlapci," řekl Iiy-Juur-Eelie. „Kdyby se jim dalo několik dní nebo dokonce týdnů, docela určitě by dokázali zjistit, co potřebujeme vědět. Není nic lehčího než dohnat technický náskok, když k tomu člověk má dostatek návodů."

Vstal pružněji a rychleji, než by se u jeho věku čekalo.

„Cizinci nás pochopitelně nenechají čmuchat kolem své lodi," řekl tiše. „Měli bychom... Aha, už vím! Gii-Yeepe, poslechněte! Když se nám uprostřed pouště Eenee zřítí letoun a zničí přitom všechny vysílačky, kolik času by pak pasažér! potřebovali, aby se vrátili zpět do civilizace?"

Šéf tajné služby vytřeštil oči.

„Nejméně deset dní," vyhrkl. „Pokud by to vůbec přežili."

„O to se už postaráme. Vyslancům cizího světa se nesmí nic vážného stát. Ale za zřícení letounu nás nemůže nikdo popotahovat k zodpovědnosti. Koneckonců naše technika je ve srovnání s tou jejich zaostalá, že ano?"

Gii-Yeep si ten plán nechat projít hlavou. Čím déle o něm přemýšlel, tím dětinštější mu připadal. Strávil celou noc nad záznamy cizinců a teď nevěřil, že by se dali jen tak prostě přelstít. A kromě toho - co když se o vládcových záměrech nějak dozvědí a povolají sem svou válečnou flotilu?

Gii-Yepp se neodvažoval vyjádřit své pochybnosti, přestože věděl, že hrozí nebezpečí. Vládce byl sice ve vynikající náladě a asi by se na něj nezlobil, ale jeho pochybnosti by patrně nebral vážně.

Gii-Yeep byl potom s pochvalou za rychlou práci propuštěn.

Vládce mu však slíbil, že mu brzy dodá instrukce k plánu, který právě v hrubých rysech nastínil.

To mu zkazilo část dobré nálady. O zbytek pak přisel, když se vrátil do pracovny a strážný ho upozornil, že zhruba před půlhodinou bylo zachyceno vysílání, které očividně vyšlo z paluby cizinců. Vysílání se skládalo pouze z několika znaků, proto se Gii-Yeepovým lidem podařilo rozšifrovat jeho význam.

Cizinci odvysílali tuto větu:

Pravděpodobně příjemné zně..

Nebylo těžké pochopit, co je tu označováno jako žně. Divil se, jak je možné, že loď odeslala zprávu, když přece všichni cizinci seděli v paláci. Proto se ihned spojil s prezidentskou kanceláří a zjistil, že cizinci mají naprostou volnost pohybu a mnozí z nich, většinou bez doprovodu, se procházejí městem.

Teprve potom ho napadlo, aby si zjistil, zda už někdo odhalil, k jakému cíli bylo palubní vysílání odesláno.

Výsledek zjištění byl podle jeho názoru velice důležitý. Ve směru, kam se vysílalo, se právě nacházel sousední svět, neobydlená obrovská planeta s osmi měsíci. Tato planeta byla od Heeninniy vzdálena devět set milionů kilometrů.

^ -*• ^

„Tak to vyšlo," řekl 0'Bannon. „Byl jsem v blízkosti lodi, když Sheldrake odvysílal zprávu. Budou si myslet, Že jsem vysílal já."

Chellish spokojeně přikývl. „Pravděpodobné ji už dešifrovali. Kód je totiž jednoduchý. A taky si myslím, že si nebudou příliš dlouho lámat hlavu, co jsme mysleli výrazem žně."

Mullon zavrtěl hlavou. „Já si to nemyslím. Jak jsem dosud zjistil, jejich mentalita se od té naší neliší. Uvažují podobně jako my. Pouze si musíme vždycky představit, co bychom udělali v určité situaci, pak také většinou budeme vědět, co by udělali Pípáci."

„Však to můžeme hned zkusit," ohlásil se Milligan. „Co udělají, až budou mít podklady o planetě Aurigel a zachytí naši zprávu?"

Mullon přemýšlel. Odpověděl teprve po chvíli. „Teď vědí, že naše technika má před jejich vývojem náskok asi pěti set let. Jsou velice sebevědomí válečníci... A především si také uvědomují, že

jejich planeta je pro tři miliardy obyvatel už poměrně malá. Řekl bych, že se pokusí získat znalosti o domnělých tajemstvích naší pokročilé techniky."

„A jak?" chtěl vědět Chellish.

„Například tím, že navštíví naši loď."

..Toho se neodváží," namítal 0'Bannon.

„Přirozeně, že na to půjdou pomocí nějaké lsti," pokračoval Mullon. „Vymyslí si něco, co nás na pár dní udrží v bezpečné vzdálenosti od lodi."

Chellish vstal. „Máte úplnou pravdu, Mullone. To udělají. Budou opatrní, protože nás nemohou jednoduše zabít, tím by na sebe přivolali útok naší flotily. Ale mohou například zinscenovat nějakou nehodu, která bude vypadat natolik věrohodně, že je z ní nikdo nebude vinit."

„A co proti tomu uděláme my?" zeptal se překvapeně 0'Bannon.

Chellish pokrčil rameny. „To teprve uvidíme. Zatím máme ještě čas. Milligane, připravil jste plakáty?"

„Ano, už jsou nějakou dobu hotové."

„A jak zní text?"

Milligan našpulil rty a vysokými tóny ze sebe vydal: „Eeinii - heelii- weeu..."

„Nesmysl! Anglie... francouzsky!"

„Pozor! Cizinci plánují zotročení planety Heeninniy!"

„Je to ta pravá řeč? Hlavně aby si nikdo nevšiml, že tenhle text rozšiřujeme my!"

„No poslechněte," protestoval Milligan, „už šest dní se ze všech sil snažím naučit řeč Pípáků. Vy si myslíte, že bych nedokázal stvořit ani tak jednoduchou větu?"

„Nechtěl jsem vás urazit, Milligane," bránil se Chellish. „Za šest dní se ale z cizí řeči těžko naučíte něco opravdu pořádně. Takže jste si vážně jist?"

„Přirozeně," odpověděl Milligan. „Ten text jsem totiž opsal."

„Opsal? Kde?"

„Ve městě visí plakáty," odpověděl Milligan, „na kterých stojí psáno: Pozor! Opozice plánuje zotročení Heeninniy. Takže jsem pouze našel výraz pro cizince a vyměnil ho za tu opozici."

Chellish zpozorněl. „Oni tu mají opozici?"

„Ano," odpověděl Milligan. „A patrně velice silnou. Tihle lidé chtějí zavést něco jako demokratický řád. Alespoň můj průvodce to říkal. Proto ta silná policejní opatření při našem příjezdu. Vládce se necítí příliš jistě. Proto vyvěšuje podobné plakáty."

Chellish přikývl.

„To všechno by se nám jednou mohlo hodit," řekl spíše sám pro sebe než k ostatním. Potom zvedl hlavu. „Tak rychle! Dejme se do práce! Nesmíme ztrácet čas."

^ ^ ^

Vládce Juur-Eelie se neodvažoval omezovat svobodu pohybu cizinců, přestože by to nejraději udělal. V jednom rozlehlém traktu svého paláce jim dal k dispozici několik pater a každému z nich předepsaný počet sloužících. Kromě toho měli cizinci neomezený počet vozidel z vozového parku Jeho Excelence. Jednání mezi vládcem a hosty probíhala většinou při a po jídle. Jeden opatrně testoval druhého, cizinci vyjadřovali svá přání a vládce se jim snažil vycházet co nejvíce vstříc.

Jinak se cizinci mohli věnovat čemukoliv bez omezení. Nebyli kontrolováni a směli si dovolit všechno. Tuto svou svobodu patřičně využívali. Vládce se nemusel obávat špionáže nebo něčeho podobného. Podle hlášení, které mu předložil Gii-Yeep, si byl jist, že cizinci žádnou Špionáž neprovádějí. Hlavně se však snažil přinutit cizince k obletu celé planety, aby mohl zařídit zřícení jejich letounu nad pouští a aby tím svým technikům poskytl dostatek času k prohlídce lodi. Pokud by se ale cizincům líbilo především v hlavním městě a pokud se hodlali nadále procházet jen temnými ulicemi i bez doprovodu, Juur-Eelie neměl možnost navrhovat jim okružní cestu. Nejraději by jim ji však nařídil. . .

•

Zachycené vysílání z paluby lodi cizinců ho zaskočilo. Mělo to snad znamenat, že někde poblíž ve vesmíru stojí připravena flotila cizinců, která Čekala jen na vyzvání k příletu?

Iiy-Juur-Eelie byl velmi nervózní. Na cizince pořád hleděl jako na nepřátele. Zatím si až do této chvíle myslel, že má navrch, protože se chovali velice přátelsky a očividně nic netušili, teď už si tím však nebyl tolik jist.

S neklidem proto sledoval každý jejich pohyb. Měl v úmyslu umístit v jejich pokojích odposlouchávací zařízení, ale pak se s touto myšlenkou rozloučil, protože nevěděl, zda cizinci, jejichž technika byla zdejší technice vysoce nadřazena, tyto přístroje neobjeví a pak by mohli jejich instalaci považovat za akt nepřátelství. Proto byl odkázán pouze na zprávy tajné služby, jejíž agenti cizince sledovali, ale jejich zprávy byly nicneříkající. Cizinci totiž celý den nedělali

nic jiného, než že se chovali jako turisté.

Tak tomu bylo i dnes. Jeden z úředníků bezpečnosti sledoval jednoho z cizinců ve městě a pozoroval, jak si prohlíží nákupní , střediska a jak nakonec vstupuje i do jednoho z lokálů. Cizinec si tam dokonce dopřál i zdejší alkoholický nápoj podobný pivu. Agent se těšil, že mu stoupne do hlavy, ale nestalo se to.

Chellish a jeho devět přátel prožili celé dopoledne na hlavní ulici. Její umístění nebylo takové, na jaké byli zvyklí z pozemských měst. Obchody se totiž nacházely až nahoře ve věžích a to tak vysoko, jak dobré a drahé byly. Ty nejluxusnější až úplně nahoře. A protože tu neexistovala žádná hlavní ulice v pravém slova smyslu, museli přecházet pres nejrůznější můstky a navštěvovat menší i větší obchůdky podle toho, kde byly.

Způsob nákupu a prodeje se podobal tomu, jaký byl na Zemi znám z orientálních bazarů. Stejně tak se tu velice temperamentně smlouvalo o ceně zboží. Chellish a jeho lidé dostali od jednoho z obchodníků nabídku ke koupi malých počítačových tlumočníků, krabiček, které dokázaly přeložit cizokrajně znějící zvuky do francouzštiny a zpět. Zalíbilo se jim to a za peníze, které jim vládce dal, si pak nakoupili ještě i nějaké suvenýry.

Podivné bylo, že obyčejní Pípáci si cizinců téměř nevšímali. Chellishovi se to líbilo, mohl se bez jakýchkoliv problémů pohybovat mezi chodci a zákazníky, aniž by ho obtěžovali.

Milliganovým úkolem bylo odhalovat případné Špicly. Netrvalo dlouho, než přišel k Chellishovi a nenápadně mu oznamoval:

„Jsou tu dva, které celou dobu pozoruju. Pohybují se stejným tempem Jako my. Když se zastavíme, zastaví se také, a občas se na nás velice nedůvěřivě zahledí."

Chellish si dal ty dva ukázat, ale pak je přenechal na starost Milliganovi.

Potom si zašli na zdejší osvěžující nápoj do nejbližšího baru. Milligan, 0'Bannon a Wolley došli pro půllitrové poháry s pitím. Plni očekávání je ochutnali. 0'Bannon se zhluboka napil a když pohár odložil od úst, vyhrkl: „Hubený pivo! Nejhorší třída, chudý na alkohol, speciální výroba pro kosmonauty!"

Názor ostatních nebyl o nic lepší. Po prvním ochutnání nikdo z nich nechápal, jak je možné, že okolní Pípáci jsou opilí. Až Chellish nakonec řekl: „Možná to je tím nízkým tlakem vzduchu. Možná tu alkohol působí silněji, než bychom Čekali."

„Můžeme to vyzkoušet," odpověděl 0'Bannon.

„Raději ne," bránil se s úsměvem Chellish. „Opilá oficiální

delegace nepůsobí příliš dobrým dojmem."

Rozhlédl se a pozorně se zadíval na jednoho z Pípáků, který seděl o dva stoly dál, zíral na něj a na rozdíl od ostatních hostů vypadal klidně - kupodivu; velice klidně. Chellish se na něj zahleděl a Pípák teprve po chvíli odvrátil svůj pohled jiným směrem.

Zábava u stolu Pozemšťanů se točila kolem nedůležitých věcí. Povídali si o tom co všechno viděli a kritizovali pachuť pivního nápoje. Teprve po chvíli se Chellish podruhé podíval ke stolu s tím podivným cizincem a zjistil, že se na něj pořád dívá.

Při nejbližší příležitosti se obrátil k Milliganovi: „Druhý stůl od nás směrem ke dveřím.„ Je to jeden z těch mužů, kteří nás pronásledovali?" !

Milligan se opatrně ohlédl. „Ten kliďas?"

„Ano." ;

„Ne, tohle není žádný z našich Špiclů. Možná, Že to bude někdo nový."

To se Chellishovi příliš nezdálo, protože pokud si vzpomínal, cizinec u toho stolu seděl už když přišli z ulice. Ale co po nich mohl chtít, pokud to nebyl špión? ;

Podíval se tam potřetí. Tentokrát Cizinec jeho pohledu neuhýbal ale pomalu sklopil oči, znovu se/podíval na Chellishe a třikrát zopakoval stejné nenápadné gesto. V podstatě to vypadalo, jako kdyby na Chellishe mrkal. \

Chellish jeho gesto napodobil a všiml si, že neznámého Pípáka uklidnil. Pak se opět věnoval svému poháru místního piva a trochu upil. i

Nechal si toto zjištění pro sebe. Nebylo možné sdělit devíti mužům tuto vzrušující novinku, aniž by okamžitě nezvedli hlavy a nezadávali se tam, odkud to přišlo. Museli se zkrátka chovat nenápadně. ;

Po chvíli Pípák vstal. Chellish ho pozorně sledoval a všiml si, jak mu nenápadně ukazuje, že drží v ruce složený kousek papíru. Pak vykročil k Chellishovu stolu. Kousek před ním zabočil prudce doleva, směrem k chodbě, vedoucí k východu z lokálu. Přitom klopýtl, zachytil se Chellishova stolu, získal rovnováhu a zdvořile se uklonil. Přitom vydal několik pisklavých tónů, které automatický tlumočník přeložil: „Mnohokrát vám děkuji!"

Chellish už měl ten malý lísteček, který mu cizinec před chvílí ukázal, ve své kapse. Pípák se k němu při klopýtnutí na okamžik přitiskl.

Všiml si toho někdo? Nevypadalo to tak. Opilci hulákali a stůl cizinců nikdo příliš nepozoroval. Ale přesto!

Chellish zatím nechal lístek tam kde byl, a vytáhl jej teprve, když sjížděli výtahem dolů k parkovišti vozidel. Podal jej Milliganovi, aby mu to rozluštil.

Oba byli velmi překvapeni, když zjistili, že text nemusí dešifrovat, protože byl napsán písmem, které vynalezli na planetě kolonistů pro účely této expedice. Na lístku bylo napsáno: „Prosím setkat se při západu slunce tento den letiště jižní východ!" Gramatika byla hrozná, ale informaci porozuměli. Chellish schoval lístek zpátky do kapsy. Výtah zastavil. Za dveřmi se rozprostíralo zářivě osvícené parkoviště, kam Pípáci při nakupování odstavovali svá vznášedla. Tento prostor byl spojen s obchody patnácti výtahy. Provoz tu však byl dosud velmi mírný, takže když Chellish a jeho muži opustili výtahovou šachtu, nikdo před ní ještě nečekal.

„Milligane!" oznamoval tiše Chellish. „Vezměte si jeden z našich varovných plakátů a vraťte se do výtahu. Nalepte ho na stěnu výtahu a pohlídejte si, aby vás nikdo neviděl vystupovat. Do toho!"

Milligan byl připraven. Čekala ho jednoduchá, nenáročná práce. Udělal ji, vystoupil v prázdném patře, vešel do sousedního výtahu a o něco později byl zpátky dole na parkovišti.

„Vyšlo to?" otázal se klidně Chellish.

„Jistě," odpověděl Milligan. „První už visí a nikdo netuší, jak se tam dostal."

„To doufejme," řekl Chellish.

^ A ^

Během odpoledne rozmístili ve městě dalších devět plakátů a spotřebovali tím veškerou dosavadní zásobu. Nikde nebyli zpozorováni, takže si vládce Iiy-Juur-Eelie musel lámat hlavu, kdo takhle veřejně osočuje jeho hosty.

Chellish byl s průběhem dne docela spokojen. Podle jeho názoru vyvolají plakáty zmatek a přispějí k tomu, že Pípáci zapomenou na planetu kolonistů a na určitou dobu se jí přestanou zabývat. Víc toho tady na Pípu ani nechtěli.

Den však dosud nekončil. Ještě ho čekalo setkání s neznámým Pípákem u jižního východu z letiště. Možná, že to k něčemu bude. Pokud neznámý patřil k silám opozice, pak by to mohlo být zajímavé.

Zhruba hodinu před západem slunce se malá kolona vozů vrátila k

paláci Jeho Excelence prezidenta-krále. Chellish a jeho muži se stáhli do svých pokojů a Milligan dostal za úkol omluvit svého šéfa při večeři u Iiy-Juur-Eelieho tím, že Chellish má nějakou práci na křižníku.

Půl hodiny nato Chellish opustil palác. Mezitím zasvětil Mullona a ten trval na tom, že ho musí doprovodit. Chellish nic nenamítal. Možná to byla léčka, a pak by bylo lepší, kdyby se
nemusel bránit docela sám.

'»

^ A ^

Feenjee je devět set milionů kilometrů daleko," namítal Wee-Nii. „A každou vteřinou se vzdaluje o další čtyři kilometry, Vaše Excelence."

„To já vím," zavrčel Iiy-Juur-Eelie a dodal: „Tak nějak jsem si to představoval. Myslím, že bychom se měli zamyslet, admirále. Tady nám nehrozí žádné nebezpečí. Jedna z našich lodí musí odletět na Feenjee. Nepozval jsem si vás proto, abyste mi vysvětloval co je a co není možné, ale protože chci vědět, jaký úspěch si asi tak můžeme slibovat."

Wee-Nii se uvelebil v křesle a celou vteřinu litoval chudáky, které chtěl vládce poslat na druhé lodi k Feenjee.

„Lze předpokládat, že cizinci zůstávají v neustálém kontaktu se svými," pokračoval Iiy-Juur-Eelie. „Pokud je někde na Feenjee nebo na některém z jeho měsíců jejich základna, pak bych od vás chtěl vědět, zda je možné ji najít a nepozorovaně zřídit v její blízkosti naši základnu."

Wee-Nii chvíli váhal s odpovědí.

„To bych musel vědět," odpověděl nakonec. Jaké zaměřovači přístroje používají a jaký mají dosah."

„Dobrá, tohle tedy nevíme," skočil mu do řečí vládce. „Počítejte tedy s nejhorším a odhadněte naše šance"'

Wee-Nii začal. Jakkoli přemítal a počítal, vycházelo mu, že mají naději menší než jedna ku sto tisícům. To řekl i Iiy-Juur-Eeliemu.

Chvíli nato se Jeho Excelence skutečně rozzlobila,

„Pochopte," vyhrkl nazlobeně Juur-Eelie. „Tady jde o naši existenci! I kdybychom měli ještě menší vyhlídky, musíme to zkrátka risknout! Takže...?"

„Až cizí loď vyšle další zprávu," vysvětloval Wee-Nii a nutil se přitom do klidu, „měli bychom být připraveni a zjistit její směr. Devět set milionů kilometrů není nijak daleko... Zjistíme kde je

jejich základna a pak se pokusíme na odvrácené straně planety nebo měsíce, podle toho, kde to bude, zřídit naši vlastní základnu. Ovšem o nadějích takové akce jsem se už vyjádřil."

„Ano, už třikrát," poznamenal nazlobeně vládce. „Takže připravte jednu z našich dvou lodí ke startu, vyškolte posádku a převezměte všechny zbraně, které vám tam dodám."

„Zbraně?" zopakoval Wee-Nii překvapeně.

„Ano, zbraně. Nebo jste snad myslel, že tam poletíte, abyste cizincům popřáli dobrý den?"

„Vy..., vy kalkulujete s útokem. Excelence?"

Jeho Excelence přimhouřila oči.

„Nemyslím, že by se vás týkalo to, co si myslím. To není vaše věc. Vy máte pouze plnit rozkazy. Rozuměl jste mi?"

Wee-Nii se uklonil. „Ano, Excelence."

„Dobrá. A teď ještě něco: Už se vám ozval Sey-Wuun?"

„Ne, Excelence."

„Podivné. Co jen se mu mohlo stát?" ;

Wee-Nii se zatvářil nejistě. „Možná se srazili s meteoritem, možná je ti primitivové přepadli..."

„Nesmysl! Jak by mohli? Primitivové?"

„Pojmenování .primitivní osídlenci' vymyslel kapitán Sey-Wuun, Excelence. Stalo se pojmem, aniž bychom věděli, jak dalece je anebo není trefné."

„Dobrá. Co tedy chcete udělat?"

„Požádat vás o příděly, Excelence," odpověděl Wee-Nii. „Naše vesmírná flotila má hlad."

„Na to rychle zapomeňte," odpověděl překvapivě klidně Juur-Eelie. „Cena obilí závratně stoupá. Státní pokladna je zcela bez peněz. Tohle je váš projekt a vy ho taky musíte provést. Pošlete na Weelie-Wee další loď, když se ta první nevrátila."

Wee-Nii se s díky uklonil.

„Šlo mi hlavně o toto povolení, Excelence," řekl.

„Jak dlouho ještě vystačíte se zásobami proviantu flotily?"

„Možná dvě stě dní," odpověděl Wee-Nii.

„A kolik potřebuje loď k letu tam a zpět včetně nakládky?"

„Nejméně sto osmdesát dní. Excelence."

„Tak se do toho pusťte. A ještě jednou - státní pokladna nemá vůbec žádné rezervy. Musíte se o sebe postarat sami."

Wee-Nii si v duchu říkal, že jakmile bude flotily zapotřebí k akci proti cizincům, vládce tento názor změní. Zatím si však podobné úvahy nechal jenom pro sebe. Iiy-Juur-Eelie na něj kývl,

aby naznačil, že audience skončila. Wee-Nii vstal a vyšel ven, jakmile se třikrát předpisově uklonil.

^ ^ ^

Stráž u severního východu potvrdila, že během příští hodiny nepřistane žádná loď a že mohou klidně jet napříč, přistávací plochou až k FAIR LADY.

Chellish se řítil k jihu a byl si poměrně jistý, že si nikdo nevšimne jeho skutečného cíle. Nejel totiž ke své lodi, ale k jižnímu východu.

Slunce zapadlo před půl hodinou, ale Chellish považoval za moudré objevit se teprve za tmy.

Chvíli trvalo, než našel jižní východ, protože neležel přímo proti severnímu. Vedle brány stála malá strážní budka a když Chellish přijel, vyšel z ní uniformovaný Pípák. Chellish otevřel dveře vozidla.

„Host Jeho Excelence," oznámil suše a Sekal; až počítačový tlumočník jeho slova přeloží, .a

Voják zasalutoval, ustoupil a otevřel bránu. Vůz syčivě projel ven.

Na zadním sedadle Číhal Mullon a díval se z okna.

„Nikoho tam nevidím," zabručel.

„Nedivím se," odpověděl Chellish. „V blízkosti stráží se s námi bavit nebude."

Zabočil doprava a míjel okraj přistávací plochy. Jel pomaličku a dával tak Mullonovi možnost pořádně se rozhlédnout. Mullon však pořád nic neviděl.

„Tak fajn," poznamenal Chellish, „zkusíme to z druhé strany."

Aby se dostal z dohledu strážných, otočil se v bezpečné vzdálenosti a blížil se ke strážnímu domku z opačné strany. „Jestli na něj nenarazíme teď, vrátíme se."

Když se před nimi opět objevila budka, neznámého dosud neobjevili. Chellish poznamenal, že by bylo podezřelé, kdyby se tu motali déle, a namířil zpátky k bráně.

Strážný vyšel podruhé a uklonil se.

„Zabloudili jsme," řekl Chellish. „Chceme zpět do města severním východem."

Strážný trpělivě počkal na překlad kouzelné skříňky a pak od-

pověděl: „Pokud jste sem přijeli proto, že se s vámi někdo domluvil na schůzce, pak vám možná pomohu."

Chellish zvedl hlavu a zadíval se na Pípáka. Pokoušel se připomenout si tvář muže z lokálu. Byl to on? Nebo ne? Čert vem Pípáky, jsou si podobní jako vejce vejci.

„Ano...?" zeptal se opatrně.

„Myslím, zeje pro vás těžké rozpoznat příslušníky mého lidu... Nebo je vůbec poznat. To já jsem vám dnes odpoledne strčil ten lístek."

„No..., když o něm víte, pak to asi budete vy. Co tedy pro vás mohu udělat?"

Pípák mávl rukou. „Vůz necháte tady?"

„To není nutné. Co myslíte?"

„Poodjeďte stranou a vypusťte ze vznášedla vzduch. Kdyby přišla hlídka, můžete předstírat poruchu..."

„To není špatné," souhlasil Chellish a udělal, co mu Pípák poradil. Pak vystoupil a společně s Mullonem se vrátili k budce.

Strážný promluvil přímo k věcí: „Už jste jistě slyšeli o naší opozici. Jde o svobodu tří miliard obyvatel. Jak jsme zjistili, patříte k cizí moci, a my vás chceme požádat, abyste nás podpořili v boji proti stávajícímu režimu."

Chellish v klidu vyslechl překlad a pak odpověděl: „My do vašich poměrů nevidíme, příteli. Iiy-Juur-Eelie nás přijal přátelsky. O vnitřních konfliktech tohoto světa nejsme informováni a nemáme v úmyslu využívat svou moc, abychom tu někomu pomáhali."

Strážný očividně pocítil potřebu podat nějaké bližší vysvětlení situace.

„Státní zřízení na naší planetě," vysvětloval, „je zakotveno v ústavě. Ústava předpokládá, Že hlavou státu je prezident-král a veškeré vládní záležitosti řídí ministerská rada. Tato rada však zcela očividně pracuje pro Iiy-Juur-Eeliea. Nic se nerozhodne bez jeho schválení. V parlamentu nesedí žádná opozice, protože vládce Iiy-Juur-Eelie dal před lety do ústavy přidat článek, podle kterého je jakákoliv opoziční činnost zakázána. Naše vláda má být tvořena lidovými zástupci, ale ve skutečnosti je to pouze skupina Eelieových pohůnků, kteří ve jménu zvláštního článku ústavy vyvíjejí zločineckou činnost. Možná, že si toho brzy sami všimnete, a potom poznáte, že jsem vám nelhal. Uvidíte, že nás boj proti vládě Juur-Eelieho je spravedlivý."

Chellish horečně přemýšlel. To, co právě slyšeli, znělo upřímně. „A co myslíte, že bychom pro vás mohli udělat?" zeptal se.

Pípák si povzdechl. „Těžko říct," odpověděl. „Ne, že bychom pomoc nepotřebovali, to ne! Ale co chcete vy jako cizinci udělat, aniž byste se zapletli?"

Chellish dostal nápad. „Existuje možnost, jak s vámi zůstat ve spojení?"

„Jistěže. Možná jste se už sám sebe ptal, odkud známe vaše písmo a vaši řeč. Několik našich lidí patří k tajné službě Jeho Excelence. Pronikli do ní za neuvěřitelně složitých podmínek. Pokud byste měli někam odjet a potřebovali jste doprovod, pak by se dalo zařídit, aby s vámi byl i někdo z našich."

„Dobrá. Potřebujeme ale ještě nějaké poznávací znamení."

„Ano. To je jednoduché. Až se náš muž posadí do vozu k vám, řekne: Doufám, že to bude zábavná jízda. Vy pak budete vědět, na Čem jste."

Chellish se usmál. „Výborně. Přirozeně, že vám rádi trochu pomůžeme, až však získáme více informací. Vaši agenti nás jimi patrně zásobí."

„Jistě. Jsme vám velice vděční, že nám chcete pomoci, a budeme samozřejmě dělat všechno pro to, abychom vám ulehčili práci."

Pak se rozloučili, Pozemšťané se vrátili zpět ke svému vozu, rozjeli se a vraceli se přes přistávací plochu k severnímu východu. Dorazili k městu, které teď potmě vypadalo ještě ponuřeji než ve dne, protože veškerý život se odehrával uvnitř věží a nikde venku se nesvítilo. Chellish jel pomalu a beze slova. Ani Mullona netrápila potřeba navazovat hovor, ale nakonec přece jen vyhrkl: „Mně se to celé nelíbí, Chellishi. Opozičníci sice vypadají upřímně, ale copak je můžeme podporovat v boji proti jejich krajanům jenom proto, abychom chránili osm tisíc lidí, kteří se svým osobním zaviněním dostali do nepříjemné situace?"

Chellish na něj překvapeně pohlédl. „Copak, copak? To si necháte ujít takovou příležitost?"

„Nevím co máte v úmyslu, ale myslím, že váš plán povede k otevřené revoluci. To znamená přelévání krve. Možná, že statisíce Pípáků zemřou, dokud revoluce nezvítězí, nebo dokud nebude potlačena. Máme si tohleto vzít na svědomí?"

Chellish vážně přikývl. „Také jsem už o tom přemýšlel," přiznal. „Vaše pochybnosti vás ctí, ale myslím si, že používáte chybnou logiku. Naše planeta, obsazená kolonisty, je samostatným světem. Pípáci si ho chtěli zotročit a neměli na to žádné právo. Proto jsme se bránili. I tady vlastně vedeme tajnou válku. Musíme se chopit každé příležitosti, která se nabídne."

„Ale co mé výčitky svědomí?" odpověděl Mullon.

^ ^ ^

V paláci bylo Mullonovi s Chellishem sděleno, že Jeho Excelence dala přednost tomu, aby počkala s večeří, dokud se oba vážení hosté nevrátí. Podle Chellishova názoru to muselo něco znamenat. Bylo nezdvořilé nechat ostatní Čekat s prázdnými žaludky.

Jak se brzy ukázalo, existovaly dokonce dva důvody. Nejdříve Jeho Excelence vyzvala své hosty, aby neomezovali své znalosti o jeho planetě jenom na hlavní město.

„Celá naše země vám otevírá svou náruč," ujišťoval je. „Mé soukromé letouny vám jsou k dispozici pro výlet podle vašeho uvážení."

Poté vychvaloval pamětihodnosti své planety. Bylo vidět, jak velmi si přeje, aby hosté jeho návrh vyslyšeli.

Chellish odhadoval důvody tohoto návrhu. Podle něj se Iiy-Juur-Eelie potřeboval dostat na palubu jejich lodi a chtěl je odlákat. Proto se Chellishovi myšlenka na výlet příliš nelíbila. Nechtěl se k ní vyjádřit dříve, dokud se od opozičníků nedozví, jaká ‚nehoda' by je mohla cestou potkat.

Vládce planety vycítil, že hosté váhají, a proto použil silnější argumenty.

„Mí krajané byli vaším příletem zaskočeni. Jen si to představte - žijete tisíce let na mírumilovné planetě, aniž byste tušili, že máte ve vesmíru přátele. Jednoho dne tu zničehonic přistane jejich loď. Loď bytostí, pro které je překonávání pro nás neskutečných vzdáleností denním chlebem. Každý psycholog vám potvrdí, že jste našim lidem vzali určité iluze a že jste v nich tím probudili antipatie."

„To chcete opravdu tvrdit?" namítl Chellish.

Iiy-Juur-Eelie zasmušile přikývl.

„Ano, je mi líto, že vám to musím říct. Ale mezi lidmi se říká, že jste sem přiletěli jenom proto, abyste zjistili situaci a abyste připravili půdu pro přílet vaší kolonizační flotily."

„Což ovšem vůbec není pravda, jak jistě víte, že?" opáčil Chellish.

Iiy-Juur-Eelie přikývl: „Tyhle fámy určitě rozšířila naše ilegální opozice. Ale tím spíš si myslím, že by bylo dobře, kdybyste se na několik dní vzdálili z hlavního města a ukázali se i obyvatelům venkova, abyste je uklidnili."

Chellish pochopil. Musel mu vyjít vstříc.

„Za těchto okolností bude jen dobře, když vás poslechneme," řekl

nahlas. „Do zítřka si to promyslíme a pak vám dáme vědět. Zatím děkujeme. Ale směl bych se nakonec ještě na něco zeptat?"

„Samozřejmě, ptejte se..."

„Jak jste zjistili, že nás lidé nemají rádi?"

„Na nejrůznějších místech města jsme našli plakáty s nápisy: Pozor! Cizinci plánují zotročení Heeninniy!"

-> -*- ^

Ještě téže noci se Sheldrake a Krátil z FAIR LADY vydali na cestu, aby Pípákům dodali další důkaz, který měl vyvolat nedůvěru vůči cizincům. Nepozorovaně opustili loď a zhruba ve vzdálenosti jednoho kilometru se pustili do kopání. Odhadli to tak, aby se jejich díra nacházela zhruba uprostřed přistávací plochy.

Jáma, kterou vykopali, nebyla hlubší než půl metru. Opatrně do ní uložili plastikovou bednu, velkou jako obyčejný cestovní kufr, a pak ji zaházeli, udupali zemi a zametli po sobě stopy.

^ -< ^

Té noci se přihodilo ještě něco dalšího.

Fij-Gul, Wee-Niiův adjutant, který v noci tajně navštívil FAIR LADY, se trápil nejistým podezřením. Mělo to něco společného s těmi cizinci. Cosi v jejich tvrzeních mu nesedělo. Ale co to bylo?

Poté, kdy o tom delší dobu uvažoval, uprostřed noci vstal a odešel do archívu letecké flotily. Vyhledal tam záznamy kapitána Sey-Wuuna z jeho prvního letu na planetu Weelie-Wee. Byl tam i primitivní počítačový překladatel s řečí osídlenců na Wee.

V archívu byl i další elektronický tlumočník se záznamem řeči, kterou mluvili cizinci na Heeninniy. Fij-Gul postavil obě krabičky vedle sebe, vzal do ruky papír a tužku a začal obě řeči srovnávat.

Nejdříve řekl jednoduchou větu a pak si poslechl její překlad do obou řečí, aby je porovnal po fonetické stránce. Zjistil, že si nejsou příliš podobné.

To ho neuspokojilo, protože do archívu přišel s nadějí, že udělá nějaký senzační objev. Začal tedy vyslovovat jednotlivá slova a potom porovnával jejich překlady - v přesvědčení, že nalezne nějakou podobnost. Větší než u celých vět. Zprvu se zdálo, že ani tato metoda nepřinese úspěch, až narazil na slovo lid. V obou řečech znělo trochu podobně. Fij-Gul najednou věděl, co dělá celou dobu špatně. Nesměl hledat stejné znění slov, nýbrž pouze jejich

základních souhlásek. Povzbuzen tímto objevem to začal zkoušet s dalšími všeobecně používanými slovy. Většina slov si nebyla sama o sobe podobná, ale jejich podstata, jejich základ v podobě souhlásek už ano.

Fij-Gul hledal rozrušeně dál a během noci narazil na dvacet slov, která si byla téměř podobná.

Fij-Gul nelenil, nasedl do vozu a okamžitě odjel do sídla admirála Wee-Niie, aby ho probudil a aby mu řekl o všem, co při své srovnávací studii objevil. Dvacet podobných slov však ještě zdaleka nebylo důkazem, že by si ty dvě řeči mohly být podobné. A i kdyby tomu tak bylo, co by to dokazovalo? Nic! Primitivní obyvatelé planety Weelie-Wee mohli přiletět z Aurigelu před několika staletími, nebo tam ztroskotat, nebo být vysazeni. Proto nemuselo mezi Weelie-Wee a Aurigelem existovat žádné spojení - osídlenci a cizinci nakonec o sobě nemuseli vůbec vědět.

Takže to vzdal. Ne, zatím ještě neměl pádný důvod, aby admirála vytahoval z postele před rozedněním.

Fij-Gul se pak trochu zklamán vracel zpátky do svého bytu, kde se pokusil dohnat alespoň něco ze ztraceného spánku.

. ^ A ^

Příští ráno Chellish nejdříve ze všeho podnikl se svými lidmi výlet do města. Požádal o doprovod z řad domorodců. Jako obvykle zaujali místo v jednom voze vždy dva muži, takže tím
vznikla kolona pěti vznášedel. Průvodci nasedli dole na parkovišti obytné věže.

Pípák, který přisedl do vozu k Chellishovi a Muflonovi, řekl: „Doufám, že to bude zábavná jízda," jak Chellish očekával. Přátelsky na Pípáka kývl a vyzval ho, aby si sedl vedle něj. Mullon se uvelebil jako obvykle na zadní lavici. Vozidla opuštěla jedno po druhém věž a projížděla alejí směrem k městu.

„Děje se něco důležitého?" zeptal se Chellish Pípáka.

„Dvě lodě jsou připraveny ke startu," odpověděl muž bez zaváhání. „Poslední dvě ze zdejší flotily. Zdá se, že Sey-Wuuna pokládají za pohřešovaného."

„Cíl?"

„Weelie-Wee a Feejnee," řekl Pípák. „Z Weelie-Wee má být přivezeno obilí a na Feejnee se chtějí podívat, jestli tam není základna vaší flotily."

Chellish se vyděsil. Rychle to spočítal a zjistil, že loď Pípáků bude

za současných okolností potřebovat asi padesát pípáckých dnů k tomu, aby dorazila k planetě kolonistů. FAIR LADY překonala stejnou vzdálenost za několik hodin. Takže když se vydá pětačtyřicet dní po startu pípáckých lodí na cestu, přiletí ještě dostatečně včas, aby tam byla dříve než pípácké křižníky a aby zabránila nejhoršímu. Pětačtyřicet dní! Znělo to dobře, ale musel pochybovat, zda tento čas postačí, aby planetu Píp dostatečně vyděsili neustálým připomínáním vymožeností světa Aurigel tak, aby další útoky proti planetě kolonistů vůbec nepřipadaly v úvahu.

„Pochopitelně, že na Feejnee máme základnu naší flotily," odpověděl Chellish co nejlhostejněji, aby skryl svůj úděs. „Ale kdybych byl vaším vládcem, neposlal bych tam válečnou loď. Naši lidé si totiž na svém bezpečí mimořádně zakládají."

„Mám dojem, že to Excelencí už někdo řekl," přiznal Pípák. „Ovšem proti jeho rozkazům nemůže být žádných námitek. Naši lidé tam poletí, i když jim bude jasné, že se už nikdy nevrátí. Buď budou zastřeleni, protože se budou protivit rozkazům, anebo skončí o něco později v beznadějné válce ve vesmíru."

To znamená, pomyslel si Chellish, že na Pípu už nebude existovat žádný kosmický letoun ani loď, pokud by se Pozemšťanům podařilo zneškodnit tu, která letěla k planetě kolonistů.

„Ještě něco nového?" zeptal se dál.

„Ano. Říká se, že jste se rozhodli pro okružní let kolem planety. Letoun, který k tomu použijete, bude naprogramován tak, aby se zřítil nad pouští Eenee. Měli byste vyváznout životem, ale budete se muset projít pěšky po poušti. Než dorazíte do civilizovaných oblastí, uplyne nejméně deset dní, protože i vysílačky budou naprogramovány tak, aby se při nouzovém přistání rozletěly na tisíc kousků."

Chellish přikývl. Něco podobného Čekal.

„Ví se, kudy poletíme?"

„Ne. Budete se moci svobodně rozhodnout. Ale pilot má příkaz, aby při nejbližší možné příležitosti zaletěl nad poušť Eenee." Cheilish si dal vysvětlit, kde tato poušť leží. Podle líčení Pípáků se jednalo o oblast, která se svým charakterem podobala poušti Gobi na Zemi.

Během rozhovoru se pak dostali i k plánům, které znamenaly podporu opozici.

„Jako nejdůležitější problém se mi jeví," vysvětloval Chellish, „Jak v případe otevřené revoluce zabránit ozbrojeným silám, aby

chránily vládcovu stranu. Bude to znamenat podvratnou činnost. Ta stojí peníze, hodně peněz. Jak na tom jste?"

„Spatně," odpověděl Pípák. „Starost o peníze byla odjakživa naší největší slabinou. Iiy-Juur-Eelie ví co dělá. Z boháčů jmenuje Šlechtice, dává jim všemožná privilegia a oni se potom stávají jeho přáteli. Proto mezi námi prakticky neexistují žádní dobře situovaní lidé."

„Myslel jsem si to. S tím něco musíme udělat. Jsme připraveni přenechat vám nějaké finance,-které jsme od vašeho vládce dostali k dispozici. Dohromady to vsak nebude víc než dvacet tisíc vašich jednotek."

Pípák vytřeštil oči. Dvacet tisíc bylo pravděpodobně sumou, jakou v životě neviděl.

„To pochopitelně nebude stačit," pokračoval Chellish nezávazně. „Máme ale na palubě naší lodi pár věcí, které byste snad mohli prodat. Přístroje a chemikálie, jaké tady pravděpodobně nemáte. Podle střízlivých odhadů byste tím mohli získat takových pět set tisíc, možná ještě více. Pro začátek by to mohlo stačit. Část peněz však musíte někde investovat, abyste na nich vydělali." Pípák překvapením zmlkl. Chellish rozvíjel své myšlenky dál:

„Bylo by vhodné, kdybyste naši okružní cestu a zřícení nad pouští Eenee ihned využili k propagandě proti vašemu vládci. Snad byste mohli mezi lidi rozšířit, že plakáty, o kterých jste už jistě slyšel, byly vylepovány vládcovými muži, aby naladily obyvatelstvo pro válku. Rozšiřte, že Iiy-Juur-Eelie smýšlí proti lidem z Aurigelu nepřátelsky a udělejte pořádný rámus, až se zřítíme."

Jejich vznášedlo se mezitím ocitlo v centru města. Chellish byl donucen soustředit se na jízdu. Rozhovor uvázl.

Na následující křižovatce to vypadalo na nehodu. Chellish se pokoušel vyhnout shromážděným vozidlům, ale nakonec se vklínil mezi dva naklaďáky a nemohl dopředu ani dozadu.

Pípák otevřel okénko a podíval se ven. Před vraky vozidel stáli uniformovaní policisté a bavili se. Naklaďák před Chellishovým autem se nesnažil jet dál. Chellish vystoupil a zjistil příčinu. Vedle vraku ležel na zemi Pípák v bezvědomí, pokud nebyl dokonce mrtev. Kdyby chtěl naklaďák dál, musel by přes jeho tělo.

Jeden z uniformovaných mezitím Chellishe objevil a vykročil k němu. „Byla tady nehoda," řekl.

„To vidím," odpověděl Chellish. „Kvůli nám si nedělejte žádné starosti, můžeme počkat, dokud to tu nedáte do pořádku."

„O ne," zvolal Pípák poté, co mu tlumočník přeložil Chellishova

slova. „Máme dole vůz, který se může volně pohybovat. Klidně si ho vezměte, pak nebudete muset čekat."

Chellish s tím souhlasil. Mullon a jeho průvodce vystoupili. Policejní vůz stál na okraji cesty, dostatečně daleko od místa nehody, takže bylo docela jednoduché jej obrátit a odjet.

Mullon a Pípák nasedli. Chellish otevřel dveře na opačné straně a chtěl se posadit k řízení. V té chvíli Mullon překvapeně vykřikl. Ohlédl se a spatřil za sebou na zadním sedadle tři uniformované Pípáky. Mullona a jeho průvodce už drželi v zajetí.

Museli být schováni pod sedadlem, pomyslel si Chellish a okamžitě si uvědomil, že padli do léčky.

Tři policisté drželi své ultrazvukové zbraně v rukou a mířili na ně.

„Jeďte zpátky k paláci Jeho Excelence!" rozkázal jeden z nich. »A žádné hlouposti. Dobře víme, jak jste nebezpeční. Nebudeme nic riskovat."

Chellish rezignovaně pokrčil rameny a rozjel vozidlo. Namířil přímo k paláci.

Zanedlouho ho společně s Mullonem zavřeli do malé cely bez oken. Nebyl tam ani žádný nábytek.

Cela byla umístěna v jedné z věží, patricích k paláci vládce Iiy-Juur-Eeliea, daleko od obytného traktu, kde byli Chellish a jeho přátelé dosud ubytováni jako privilegovaní hosté Jeho Excelence. Uvěznění proběhlo bez dalších formalit. Sebrali jim zbraně a na otázky jim nikdo neodpovídal. Nikdo jim také neprozradil, co s nimi bude.

„No vida," zabručel Mullon, aby vůbec něco řekl. „To jsme do toho spadli, co?"

Chellish zaraženě přikývl. „Lip to říct neslo," přiznal. „Jenom se sám sebe ptám, jak si Iiy-Juur-Eelie představuje pokračování. Musí mít přece hrozný strach, že na tuhle planetu přiletí za několik dní nebo hodin naše flotila a podpálí mu křeslo pod zadkem, ne?"

„Nevím nevím," odporoval mu Mullon, „koneckonců nás polapili uprostřed vlastizrady nebo něčeho takového."

„To stačí pro jeho poddané, ale u nás žádný důvod k zatčení nemá," trval Chellish na svém. „Naše flotila by se ho na takové důvody vůbec neptala."

Rozhlédl se a konstatoval, Že v holé místnosti není nikde umístěno odposlouchávací zařízení.

„Vládce si od našeho zatčení něco slibuje," usoudil. „Když o

tom tak přemýšlím, myslím, že by mohlo trvat hodně dlouho, než se to dozvíme."

„Je mi líto toho Pípáka," odvedl Mullon řeč na jiné téma. „S tím asi udělali krátký proces."

„Ani to nemůžeme tvrdit s jistotou. Opozičníci mají v tajné službě víc než jenom jednoho muže. Třeba mu někdo pomohl."

Mullon se zahleděl ke stropu a řekl: „Třeba!"

^ ^ ^

Fij-Gul mezitím podal hlášení admirálu Wee-Niiovi. Admirál se zájmem naslouchal, ale když se Fij-Gul snažil vysvětlit některé své domněnky, dorazilo z prezidentské kanceláře nařízení obsadit křižník cizinců nejméně dvěma stovkami mužů.

K tomuto rozkazu nepřišlo žádné vysvětlení. Nikdo netušil, odkud vzal Iiy-Juur-Eelie odvahu zmocnit se cizí lodi a porušit všechna pravidla diplomacie.

Wee-Nii se pokoušel v prezidentské kanceláři zjistit, co se mezitím stalo, ale bylo mu řečeno, že se o ničem neví.

Wee-Nii proto předal obdržený rozkaz Fij-Gulovi a ten měl podruhé během krátké doby pocit, že všechny nepříjemné úkoly padají do klína právě jemu.

Vyhlásil strážní jednotce na letišti poplach a společně s ní pak připochodoval k cizí lodi, která klidně odpočívala na svém místě. Fij-Gul si nedůvěřivé prohlížel vnější povrch kulovitého tělesa, jako by měl ze střílen každou chvíli vyšlehnout plamen.

Ale nedělo se nic. Fij-Gul a jeho muži se přiblížili až na sto metrů. Pak k nim přisvištělo vznášedlo se dvěma techniky, kteří vystoupili a namířili rovnou ke vchodu do lodi, aby jej otevřeli.

^ -*- ^

„Upřímně řečeno," zavrčel Sheldrake, „^e jich tu příliš mnoho. Podívejte se na ně! Aspoň dvě stovky! A mezi nimi ani jeden z našich."

Krahl a Loewy nedůvěřivě pozorovali monitory. Sledovali ozbrojence i příjezd vozidla.

„To jsou specialisti na otevírání dveří. Elektroničtí zámečníci...," poznamenal Sheldrake.

Loewy ukázal na obrazovku. „Co s nimi? To je všechny pustíme dovnitř?"

„Přece nejsem sebevrah," zabručel Sheldrake a vyhoupl se do křesla pro pilota. „Chellishovi a ostatním se asi něco přihodilo, jinak by si to Pípáci nedovolili. Musíme jednat na vlastní pěst. Možná by bylo dobře získat nějaké rukojmí. Třeba ty dva techniky..."

^ A ^

Fij-Gul sledoval, jak se vstup otevírá. Technici si hráli u boku lodi se svými nástroji jen nepatrnou chvíli. Musel bezděky pomyslet na vládce Iiy-Juur-Eelieho. Ten určitě nebyl na hlavu padlý a věděl co dělá, když tohle nařídil.

Fij-Gul se uklidnil a s novou odvahou v srdci vykročil před svými lidmi k lodi.

" Najednou však měl pocit, jako by se vzduch před ním zachvěl. Připisoval to svému neklidu, promnul si oči a kráčel dál, ale po několika krocích narazil na neviditelnou překážku. Náraz přisel tak překvapivě, až po něm upadl. Tři vojáci okamžitě přiskočili a pomáhali mu vstát. Z jejich tváří vyčetl, že jsou zaskočeni stejně jako on.

Vstal a dotkl se toho mihotání. Vykřikl a strhl ruku zpátky. Podobně se dařilo i zvědavcům z řad vojáků.

Fij-Gul začal uvažovat střízlivě. Byl to vyškolený důstojník a proto hledal vysvětlení. Pochopil, že cizinci dokáží svou loď chránit neviditelným, nicméně neprostupným polem. V tom nebylo nic neuvěřitelného, protože podobné pokusy se děly už i na Heeninniy, nicméně zatím neúspěšně.

Technici u vstupu lodi zpozorněli. Fij-Gul na ne mával, aby k němu přišli. Slyšel je, jak na něj volají. Stená tedy nebyla zvukotěsná.

Fij-Gul se na techniky zašklebil: „A jste v zajetí..." Pak se obrátil ke svým mužům a přikázal jim, aby loď obešli a pokusili se v ochranné stěně najít nějaký otvor. Rozkaz byl proveden se značnými rozpaky - vojáci měli strach z nevysvětlitelných záležitostí.

Fij-Gul si mezitím popovídal s techniky. „Snad by bylo nejlepší," navrhoval, „kdybyste se podívali do lodi, zda tu ochrannou stěnu nelze nějak vypnout."

„Na lodi bude určitě spousta cizinců," odporovali. „To tam máme vlézt?"

Fij-Gul svraštil čelo. Byl jejich nadřízeným. „Samozřejmě! Kromě vás to nikdo jiný udělat nemůže, vy zbabělci! Věřím, že na lodi nikdo není! Ochranná stěna se aktivovala automaticky!" Sám tomu moc nevěřil, protože v noci je žádná stěna nezastavila, ale co měl

dělat jiného?

Technici se mlčky obrátili a vraceli se ke vstupu. Fij-Gul sledoval, jak si připravují zbraně a vstupují na palubu. Ve tmě uvnitř je pak ztratil z očí.

Z opačné strany se vraceli jeho vojáci. V očích měli vepsánu hrůzu, ale uposlechli rozkaz a zjistili, že nikde žádný otvor není. K lodi tedy nemohli. Pokud se technikům nepodaří najít ovladač ochranného pole, pak...

Vtom si Fij-Gul uvědomil, že neviditelnou stěnou pronikl zvuk. Bylo tedy možné ostřelovat ji zvukovými děly!

Pak se však také nabízela otázka, nač by jim byla zdemolovaná loď?

Fij-Gul umístil strážní jednotku kolem lodi a předal velení seržantovi. Pak se vrátil k admirálu Wee-Niiovi, aby mu podal situační hlášení.

^ -*- ^

Chellish škubal za řemeny, které ho poutaly ke zvláštní židli -ne snad proto, že by doufal ve vysvobození vlastními silami, ale aby dělal vůbec něco.

Vyvlékli ho z cely a přemístili do této holé místnosti, jejíž jediným zařízením byla slabá lampa, několik prostých ovládacích panelů a tahle židle. Byla vybavena kabely, pákami, vedeními a kontakty, a nebylo těžké uhodnout, že představuje novodobá mučidla.

Kromě Chellishe se v místnosti nacházeli ještě dva Pípáci -toho jednoho, Gii-Yeepa, už znal.

Gii-Yeep měl u sebe elektronického tlumočníka. Postavil se před Chellishe a řekl: „Teď vám položíme několik otázek. Doufám, že jste natolik chytrý, abyste je rychle zodpověděl."

Chellish mlčel a Pípák pokračoval: „Co je to ta neviditelná stěna, která chrání vaši loď?"

Chellish si oddechl. Takže Sheldrake a jeho dva druzi zareagovali včas. FAIR LADY byla chráněná. Úlevu však na sobe nedal znát. Dál mlčky zíral na Gii-Yeepa, aniž by mu odpovídal.

Druhy Pípák mezitím zmizel z dohledu. Po chvíli bylo slyšet cvaknutí a Chellish pocítil elektrický šok, který mu do očí vehnal slzy bolesti.

Přesto neodpověděl. Gii-Yeep se znovu zeptal a když zajatec nadále zatvrzele mlčel, přišel další trest v podobě elektrického výboje.

Teď to nebylo tak zlé, pomyslel si Chellish. Předchozí bolest byla horší.

„Nač ještě Čekáte?" zeptal se zlostně Gii-Yeep když zjistil, že se jeho metoda minula účinkem.

„Na vysvětlení," odpověděl ochotně Chellish. „Chci vědět proč jsem tady, kde jsou mí druzi, co s nimi zamýšlíte a zda někdo z vás bláznů přišel na myšlenku, že tu za chvíli přistane naše flotila nejméně s pěti sty loděmi, aby celou vaši planetu proměnila

v hromádku popela. Tohle mi nejdřív řekněte a pak se uvidí, jestli budu odpovídat na vaše otázky."

Gii-Yeep na sobe nedal znát děs, který pocítil. Zamyšleně odpovídal: „Jste tady, protože jste se dopustili velezrady a vaši průvodci byli rovněž zatčeni. Ale nemyslete si, že vám vaše paličatost bude něco platná. Mezi vašimi soukmenovci se jistě najde někdo, kdo začne vypovídat. Co se *s* vámi má stát, to nevím, protože s tím nemám nic společného. A starost o vaši flotilu ponechte nám. Budeme se bránit."

Pro Chellishe to nebylo ničím novým. Využil čas, aby přemýšlel. Dostal nápad, který se mu Čím dál více zamlouval. Mohlo by se mu podařit tyhle muže přelstít?

„Takže - odpovíte mi na otázky?" řekl Gii-Yeep. „Co Je to za silové pole, které jste postavili kolem své lodi?"

Chellish chvíli váhal a vysloužil si další elektrický Šok. Prohnul se jako luk a zvolal: „Dost; Počkejte! Je to antigravitační pole!"

„Co to znamená?"

„Chcete podrobnosti?"

„Jistě. MUŽ za vámi vše znamenává."

„Chcete stavět antigravitační pole?" zeptal se Chellish. „Do toho vám nic není," opáčil ostře Gii-Yeep. „Ale ano, je. Musím vedet, jakými energetickými zdroji disponujete. Jediné antigravitační pole spolkne víc energie, než celé velkoměsto."

Gii-Yeep se tázavě podíval na druhého Pípáka a pak pokrčil rameny. Ušklíbl se a řekl: „Jestli si myslíte, že nás zastrašíte velkými čísly, pak jste na špatné adrese. Když budeme chtít, vyrobíme desítky miliard megawattů!"

„No dobře," vzdychl Chellish. „Ale schází vám technika."

„Tu si obstaráme!"

„To těžko!" posmíval se Chellish a znovu dostal elektrickou ránu. Tentokrát přitom na pár vteřin ztratil vědomí. Když se probral, třeštila mu hlava. Přesto se však nevzdával. Teprve když se z bezvědomí probíral počtvrté, vykoktal: „Tak dobře..., povím vám t0... Ale dejte mi... něčeho napít..."

^ ^ ^

Vládcův plán byl dílem okamžiku, ale i po zralejší úvaze se zdál velmi slibný. Když dal ve vozidlech cizinců umístit odposlouchávací zařízení, zdaleka netušil, že hned při prvním výjezdu odhalí jejich spiknutí s opozičníky. Byla to náhoda a na té vybudoval svůj pián.

Přirozeně, že se bál příletu flotily cizinců, ale neobával se, že by jednoduše přiletěla a zaútočila na jeho planetu. Koneckonců^ měl přece deset zajatců a ještě něco - mohl snadno dokázat, že porušili diplomatický protokol a spolčili se s podvratnými živly...

Každopádně získal Čas a mohl jej využít k výslechům zajatců. Gii-Yeep byl pravým mužem pro takovou práci.

Základní věc se však nepodařila - vládní jednotka se nedostala na palubu lodi cizinců a dva technici se ocitli v paradoxním zajetí ochranného energetického štítu. Navíc nikdo netušil, zda je paluba lodi opravdu prázdná, nebo zda tam zůstaly stráže.

Bylo tu ale ještě něco, co vládce mátlo. Toho dne ráno zaregistrovali signál z letiště hlavního města. Byl to silný elektromagnetický signál, namířený ve stejném směru jako ten předchozí před několika dny. Tentokrát se vsak nejednalo o zprávu, ale o odeslané znamení. Technici konstatovali, že nevyšlo z paluby lodi cizinců. Odkud tedy? Že by ve hře měli své prsty i opozičníci? Dostali snad za úkol varovat Číhající flotilu cizinců?

Zatracená opozice! Iiy-Juur-Eelie pocítil hrozný vztek, když mu

bylo sděleno, že jeden z mužů jeho tajné služby patří k opozici. Okamžitě nařídil prověrky všech členů tajné služby, ale pak už se soustředil na to nejpodstatnější - na výslechy cizinců.

Odhalený opozičník byl rovněž uvržen do vězení a čekal na rozsudek zvláštního soudu.

K planetě Feenjee odletěla loď pod velením kapitána Niij-Seemse. To byl Člověk, na kterého se vládce mohl plně spolehnout. Určitě se bude přesně řídit instrukcemi, a kdyby se snad v některé

chvílí musel rozhodovat sám, jistě by se spojil se základnou a požádal by o radu.

Vládce litoval pouze svého náhlého rozhodnutí, že vyslal poslední loď na Weelie-Wee. Obrana planety by tuto loď potřebovala právě jinde. Nejraději zpátky doma.

Zatímco Iiy-Juur-Eelie ještě uvažoval, zda nemá příkaz odvolat, loď pod velením kapitána See-Pee letěla podle dohody k

Weelie-Wee. Vzdálila se z dosahu pozemních vysílaček a nebyla již k zastižení.

Iiy-Juur-Eelie doufal, že See-Pee bude šikovnější než Sey-Wuun, od něhož dosud nepřišly žádné zprávy a jehož loď i mužstvo bude muset pravděpodobně odepsat, pokud se během následujících tří měsíců nevrátí. Vládce se rozhodl, že tomu podivnému světu Weelie-Wee a jeho obyvatelům bude muset věnovat mimořádnou pozornost. Udělá to hned poté, až ukončí akci s cizinci z planety Aurigel. Pokud by se ukázalo, Že obyvatelé

Weelie-Wee způsobili zmizení Sey-Wuuna a jeho lodi, pak běda jim!

V té chvíli přišly nové dvě zprávy. Ta první mluvila o tom, že zajatec jménem Chellish začal vypovídat. Že technikovi Viir-Neeoví vysvětlil, jak vzniká ochranné pole kolem lodi a jak je ho možné dezaktivovat.

Vládce však zastihla také zpráva, že se zajatému opozičníkovi podařilo uniknout z cely.

Rozzlobilo ho to a sliboval, že viníky velmi tvrdé potrestá, ale v podstatě mu to nijak nevadilo. Teď pro něj bylo ze všeho nejdůležitější Chellishovo přiznání.

^ ^ ^

Chellish si ještě jednou promyslel všechno co řekl, a považoval to za správné. Přitom nebylo nikterak jednoduché vysvětlit školenému technikovi princip jakéhosi stroje, který měl vytvářet umelou gravitaci - šlo pochopitelně o Chellishův čirý výmysl. To, co popsal a tím pádem stvořil, nebylo v podstatě k ničemu.

Ale mělo to určité výhody. Hned po svém přiznání dostal něco k jídlu a pak ho vrátili zpátky do cely. Zároveň byl ujištěn, že pípáčtí technici okamžitě zahájí stavbu antigravového agregátu a kdyby potřebovali radu, pak by si pro něj přišlí. Chellish skřípal zuby, když sliboval, že jim bude k dispozici.

Mullon mezitím strávil několik nepříjemných hodin. Obával se o Chellishův život. Jakmile mu však Chellish vysvětlil, jaký přístroj Pípákům popsal a že jim navíc tvrdil, že s jeho pomocí zruší pole kolem jejich lodi, musel se smát.

V té chvíli se otevřely dveře cely. Vstoupil uniformovaný Pí-pák a řekl: „Doufám, že to bude zábavná jízda!"

Chellish zprvu nechápal, potom se podivil a vykoktal; „Vy... vy...," vyhrkl bez dechu, „vy patříte k opozici?"

„Zcela správně," odpověděl Pípák prostřednictvím elektronického tlumočníka. „A chci vám pomoci se odtud dostat."

„Ale jak?"

Pípák si věděl rady. „Mám hlídat chodbičku před těmito celami následující dvě hodiny. To postačí. Můžeme se pak všichni schovat ve sklepem' věže, dokud se nesetmí. Několik našich bojovníků si nás tam pak vyzvedne." „My?" zeptal stí překvapeně Chellish. „Vy se chcete ztratit s námi?"

„Přirozeně., Musím- Stejně by snadno zjistili, kdo vás vysvobodí]."

Pak už bylo otázkou několika minut, než se Chellishovi muži shromáždili v Jediné cele, aby se poradili společně se svým zachráncem, který se jmenoval Luun-Syr, co udělat dál.

„Luun-Syr je toho názoru, že bychom se měli schovat ve sklepem'," vysvětloval ostatním Chellish. „Pak by si nás opozičníci vyzvedli. Já to však nepovažuji za dobry nápad, protože jakmile nás útěk zjistí, vojáci prohledají všechny místností a pochopitelně také sklepení. A proti takové přesile bychom byli bez Šancí.

Určitě vsak existuje jedno místo, kde by nás nikdo nehledal. To je prostor, ve kterém bydlí vládce Iiy-Juur-Eelie. Jistě bude , všude kolem spousta strážných, ale pokud by se nám tam podařilo dostat

dřív, než se zjistí, Že jsme unikli, mohli bychom ty stra- j že přemoci... Možná bychom dokonce mohli zajmout samotné- | ho vládce."

Někteří lidé považovali tento plán za *výborný,* jiní se domnívali, Že je přece jen trochu odvážný. Mezitím se Luun-Syr vrátil se Šesti ultrazvukovými pistolemi. Chellish je rozdělil a zasvětil Pípáka do svého plánu. Jejich zachránce měl nejdříve jisté pochybnosti, ale pak se dal přesvědčit.
Potom vyrazili.

^ A ^

Fij-Gul a jeho jednotka čekali na okraji neviditelného ochranného pole kolem lodi celých pět hodin. Teprve pak měli být vystřídáni. Po vystřídání dostal velitel nápad. Okamžitě se znovu vydal do archívu. Dal si přinést oba elektronické tlumočníky, naprogramované na řeč osídlenců z Weelie-Wee a lidí z Aurigelu. Když osaměl, vyslovil pípáckou řečí: „Krásná dáma." Tak se totiž podle jeho vědomostí jmenovala loď cizinců z Aurigelu. Pak čekal na překlad.

Pozorně naslouchal cizím hláskám. Jméno cizí lodi znělo skutečně tak, jako by bylo převzato z řeči osídlenců z Weelie-Wee, a nikoliv z řeči lidí z Aurigelu. To byl ten jeho nápad.

Aby si své zjištění ověřil, pronesl jméno lodi cizinců do elektronického tlumočníka osídlenců z planety Weelie-Wee. Pak napjatě Čekal. Z reproduktoru tlumočníka se skutečně ozvalo: „Krásná dáma!"

Fij-Gul překvapením strnul, přestože vlastně nečekal nic jiného. Znovu v duchu zkontroloval běh svých myšlenek, ale nenašel žádnou chybu. Pokud cizinci z Aurigelu dali své lodi jméno v řeči lidí z Weelie-Wee, pak tu byla pravděpodobnost, že ani oni nepřicházeli z Aurigelu - pokud taková planeta vůbec existovala - nýbrž z Weelie-Wee.

Což bylo zjištění, které musel co nejrychleji sdělit Jeho Excelenci.

^ A ^

Takže to všechno byl podvod'

Takže když hovořili o síle své flotily a vysoké úrovni techniky, aby mu nahnali respekt a strach a aby jeho pozornost odlákali k bájnému světu Aurigel, mluvili o světě, který pravděpodobně vůbec neexistoval!

Takže přece jen nějakým záhadným způsobem přemohli Sey-Wuuna, přepadli jeho loď nebo ji zničili a přiletěli sem na Heeninniy dokončit své dílo a vybojovat pro svých osm tisíc ubohých primitivních osídlenců svobodu. Svobodu! Přáli si svobodu! ' Iiy-Juur-Eelie ani na vteřinu nezapochyboval, že Fij-Gul měl se svým zjištěním pravdu. Propustil ho poté, kdy ho ujistil, že ho v nejbližším možném termínu povýší na plukovníka a pak Gii-Yeepa požádal, aby mu do pracovny okamžitě přivedl zajatce. Ano - všechny!

V duchu si už představoval jejich tváře. Jak budou vypadat, až Jim do očí řekne, že ho obelhali? Vysměje se jim a bude se pást "a jejich bezmoci. Vystaví je na posměch všemu lidu. A potom...

Pak se ohlásí] Gii-Yeep. Jeho hlas zněl hystericky, když křiče]: „Zajatci uprchlí, Vaše Excelence.'"

^ A ^

„K čertu! Tak ten ovládací panel rozstřílejte, když to nedokážete jinak."

Wialsh přikývl, zvedl pistoli a prostřelil ovládací panel. Síla energie jej roztrhla na kusy a proměnila kontakty a dráty pod panelem v prach.

Kabina výtahu uvízla a nikdo s ní nepohne dřív, dokud nespraví tenhle panel.

Na vrchol hlavní věže vedlo celkem pět výtahových šachet. Jakmile byly zablokovány, nepříteli bylo znemožněno rychlé pronásledování. Jakmile by všechny výtahy uvízly, nepřítel by musel použít schodiště, a jediné, které vedlo do nejvyššího, vládcova patra, by se dalo velmi jednoduše ubránit ve třech.

Pak už by bylo jenom otázkou času, kdy by se podařilo zajmout vládce a přinutit ho, aby zastavil všechny bojové akce.

Tak daleko se vsak ještě nedostali. Pořád ještě nahoře na chod-

bách postávaly spousty stráží, které vůbec netušily, cd se k nim blíží, a nevěděly, že zajatci uprchlí z vězení.

Zajatcům se zatím všechno dařilo. Potkali už patnáct Pípáků. Povedlo se jim je přemoci a spoutat, aby nikdo z nich nemohl prozradit, co viděl.

Luun-Syr tvrdil, že už pronikli do sto padesátého patra, a protože věž neměla víc než sto padesát Šest pater, byli skutečně blízko cíle. Otázkou však zůstávalo, zda se Iiy-Juur-Eelie skutečně nachází ve svých komnatách.

Ve sto padesátém patře zablokovali výtahové Šachty a ponechali na místě Milligana, Walshe a Everdona jako stráže. Trojice zaujala stanoviště na konci schodiště, aby znemožnila příchod do vyšších pater.

Další dva muži byli určeni jako spojky, kdyby bylo zapotřebí informovat trojici strážných. Spojky mezitím pokračovaly v cestě s Chellishem a ostatními.

Hlavní schodiště bylo až na jedinou stráž prázdné. Muž se ledabyle opíral o stěnu. Nevšiml si cizinců, kteří se blížili po schodech, a pohnul se teprve ve chvíli, když Chellish před sebe hodil minci, aby způsobil hluk a odlákal pozornost stráže. Pak už bylo jenom otázkou vteřin, než se strážný stal jejich zajatcem.

V následující! patrech se odehrávalo něco podobného. Stráže byly přemoženy a zajaty tiše a nenápadně.

Chellish byl spokojen. Pípáci nevěděli nic o taktice. Celkem snadno se dostal až nahoru na chodbu, která vedla k vládcově pracovně. I když už nenarazil na další strážné, nepokračoval v cestě sám. Měl s sebou sedm Pozemšťanů a každý z nich držel v ruce zbraň. Chodba byla dostatečně Široká, aby tam všichni měli místo. Tak dorazili až ke dveřím.

Pod paprsky ultrazvukové energie se proměnily v hnědý prach.

Spatřili velikou místnost a viděli vládcovy pobočníky, jak se schovávají po koutech a pod stoly. Někoho však neviděli: Iiy-Juur-Eelieho.

Chellish vykročil.

V místnosti se objevilo i několik strážných, ale okamžitě odhazovali zbraně a zvedali ruce před sebe na znamení kapitulace.

Chellish je dal svázat a pak se pustili do prohledávání pracovny.

^ ^ ^

Iiy-Juur-Eeliea našli za obrovitým psacím stolem. Třásl se po celém těle, tvář měl našedlou a vůbec nepomýšlel na možnost vzít do ruky zbraň a bránit se.

Chellish popadl Luun-Syrův přistroj na tlumočení a přikázal vládci, aby vstal. Iiy-Juur-Eelie poslechl bez zaváhání. Chellish TOU řekl, aby se posadil na židli a požádal Mullona, aby na něj dával pozor. Pak vyslal spojky, aby se strážci schodiště stáhli do nejbližšího patra.

Potom se soustředil na vládce.

„Nechceme toho po vás mnoho," vysvětloval klidně. „Chceme jenom svobodné odejit a chceme vaše ujištění, že nic nepodniknete proti našim přátelům z opozice."

Iiy-Juur-Eelie neodpovídal. Zamračeně si Chellishe měřil. „Takže?" zeptal se po chvíli Chellish.

Vládce jako by se probouzel z hlubokého přemyšlení- Zničehonic mu ožily oči a zlostně vyhrkl: „Stejně vás nečeká žádné

Štěstí, vy blázne! Přiletíme na Weelie-Wee a vás i vaše lidi vy-[1] hubíme a vykořeníme.'"

Chellish na sobě nedal znát, jak se polekal.

„Jak víte, že jsme přišli z Weelie-Wee?" zeptal se naprosto klidně.

„Zjistili jsme si to," odpověděl vládce trochu zklamaně, protože čekal, že nepřítel zbledne jako stěna. „Měli jste si lépe vymyslet jméno své lodi."

Přirozeně, pomyslel si Chellish. Snažíme se učit francouzsky

pokud možno bez chyby, a pak svou loď pokřtíme na anglickou FAIR LADY.

„To na situaci nic nemění," vysvětloval tvrdě. „Hodláme vaši planetu opustit a vy poletíte s námi, aby naši přátelé mohli žít bezpečně. Pokud by někdo z vašich generálů chtěl letět na Weelie-Wee, který jsme pojmenovali jako Gray Beast, vy byste to už nezažil."

Iiy-Juur-Eelie se předklonil. Jeho zlost pominula a změnila se

v rezignaci, „As.í nemám jinou volbu. Skláním se před vašimi požadavky."

„To také považuji za rozumné," odpověděl Chellish. „Nemáme Ďasu nazbyt. Koho je nutně informovat o vašem rozhodnutí?"

„Gii-Yeepa," vyhrkl vládce. „Použijte tamhleten přístroj, spojí

vás přímo s ním!"

Zmíněny přístroj se podobal pozemskému telefonu. Chellish vzal do ruky sluchátko a okamžitě poznal Gii-Yeepův hlas. Přidržel elektronického tlumočníka těsně u sluchátka, aby si rozuměli.

„Zajatci musejí být na cestě k vám, Excelence. Prosím vás naléhavě..."

Chellish ho přerušil: „U aparátu Chellish. Váš vládce je v naší moci. Musím vám něco prozradit, poslouchejte! Požaduji eskortu která nás bezpečně a bez zbytečných průtahů dopraví na letiště. Váš vládce ručí svým životem, že proti nám nepodniknete žádné nepřátelské kroky. Rozuměl jste?"

[Gii-Yeep si vzal pár vteřin na rozmyšlenou a pak řekl: „Rozhodnutí Jeho Excelence nemohu považovat za závazné. Bezesporu k němu byl donucen násilím a k ničemu nás nezavazuje. Žádnou eskortu vám k dispozici nedám a postarám se, abyste neunikli zaslouženému trestu."

Chellish měl co dělat, aby zůstal klidný.

..Uvažte co děláte!" varoval. „Vládcův život je v našich rukou. Nechceme Jeho Excelenci zabít, ale jestli nebudeme mít klid..."

,,To mi je líto," odpověděl Gii-Yeep, „ale s tím se asi nedá nic [dělat. Zapomínáte, že nežijeme v diktatuře. Ministerská rada by mi neprominula, kdybych bránil život jednotlivce proto, aby mohl uniknout nepřítel.

Mám návrh - propusťte Jeho Excelenci, přestaňte nám vzdorovat a vzdejte se. Před soudem vám to bude připočteno k dobru."

Chellish se hořce pousmál.

„Díky za radu!" odpověděl. „Ale patrně nečekáte, že se podle ní zařídíme."

„Jsem ochoten počkat. Během následující hodiny nic nepodnikneme. Za hodinu vám zavolám a budu chtít slyšet vaše definitivní rozhodnutí."

^ A ->

To byl tedy konec! Hráli a všechno prohráli. Krátce před cílem přišli o všechny naděje, a život lidí na Gray Beastu byl v mnohem větším ohrožení než dosud...

Dalo se ještě něco dělat? Přece tu nemohli dřepět a čekat, až Pípácí zavolají a rozhodnou!

Chellish se rozhlížel po pracovně, ale nenacházel nic, co by ho inspirovalo. 0'Bannon mezitím rozmístil své muže po celém patře. Možná, *že se* budou bránit dlouho... Ale proti takové přesile? Jak dlouho asi?

Hodina rychle uplynula. „Jak jste se rozhodli?" zeptal se Gii-Yeep.

„Není o Čem se rozhodovat," opáčil Chellish. „Pokud nejste l ochoten přijmout naše podmínky, pak si pro nás budete muset *přijít"*

„Dobrá," odpověděl Pípák. „Jdeme si pro vás."

„Proč jste takový paličák?" naléhal Chellish. „Proč nechcete dovolit, aby dva národy žily v kosmu vedle sebe v míru...?"

„Dva národy?" vysmívá] se Gii-Yeep. „Těch pár lidí na Weelie- ,| Wee nazýváte národem?"

„Ano...," hles! Chellish, ale jeho protějšek už neposlouchal. ,
Spojení vsak trvalo. Ve sluchátku se ozývaly rozčilené hlasy. " Něco se dělo... Ale co? Že by rozkaz k útoku? '
Chellish Čekal. Byl nervózní a netrpělivý. Po chvíli vzal někdo | na druhé straně sluchátko znovu do ruky a pak se ozval Gii-Yee- 3 pův hlas: „Počkejte chvíli.' Nic nepodnikejte!" |

Pak zavěsil. Chellishe to zaskočilo. Snažil se odhadnout, co se asi stalo.

Vtom zaslechl Milliganův divoký, téměř hysterický smích; „Loď! To je loď! Loď naší flotily.' To je přece SOLARSYSTEM, hoši...'

Milligan stál u okna a mával rukama. Chellish vyskočil z křesla a přiběhl k němu. Nad letiště se snášel obrovitý korpus kulovité lodi - lodi, jakou na Pípu nikdy neviděli. Dvě stě metrů v průměru. Kolos energie a síly. Milligan měl pravdu, byl to křižník SOLARSYSTEM.

^ ^ ^

Zapomněli na jednu věc: Kapitán Blailey už na Gray Beastu naznačoval, že Země bude mít v úmyslu zřídit si v této soustavě základnu. Že se tak stalo právě nyní, bylo vyloženě věcí náhody - neuvěřitelné, životy zachraňující náhody.

Za SOLARSYSTEMEM přistály ještě další dva křižníky. Chellish a jeho muži sledovali přistávací manévry s napjatou pozorností. Zatím to pro ně nic neznamenalo, protože se s křižníky neměli jak spojit.

Muselo dojít ještě k jednomu zázraku - a ten se stal.

Půl hodiny po přistání křižníků Pozemšťanů explodoval agregát, který technici Pípáků zhotovili podle Chellishova návodu, aby loď cizinců zbavili umělého gravitačního pole. Atomová exploze zničila dvě věže na okraji letiště a řadu dalších vážně poškodila.

Na lodích Pozemšťanů to hodnotili jako nepřátelský akt a proto vzlétl průzkumný člun typu Gazela, aby se porozhlédl nad městem a sledoval situaci.

SOLARSYSTEM se mezitím spojil s FAIR LADY a zjišťoval, co se na Pípu děje...

Brzy se situace zcela změnila. Další dvě Gazely přistály na dvoře prezidentsko-královského paláce. Pozemšťané chtěli mluvit s vládcem.

Gii-Yeep se vzdal veškerých úvah o odporu, když zjistil, že cizinci z údajného Aurigelu jsou spojenci mužů z křižníků...

^ X ^

i Ještě nikdy nebyl žádný velitel kosmické lodi přivítán tak nadšeně jako Sikermann, když v opraveném výtahu vyjel do nejvyššího patra paláce, aby osobně přinesl Chellishovi a jeho mužům zprávu, že jsou svobodni.

Několika slovy jim vysvětlil, že přiletěl čistě náhodou, aby tu zbudoval základnu, ale hned chtěl vědět, co tu dělá FAIR LADY a co všechno se tu vlastně odehrálo.

Jakmile mu Chellish vysvětlil vše podstatné, Sikermann dlouho tiše uvažoval. Pak řekl: „Byl to od vás husarský kousek. Od samého počátku jste neměli velké naděje na úspěch, ale zdá se, že jste to zvládli se ctí."

Chellish a jeho muži se pak vrátili na palubu FAIR LADY. Plukovník Sikermann je ujistil, že se o jednání s vládou Pípu postará. Iiy-Juur-Eelie musel pod tlakem okolností abdikovat a GiiYeep rozpustil ministerskou radu. Dalo se čekat, Že na planetě začne znovu existovat legální opozice a Že Píp má to nejhorší za sebou.

Chellish a jeho posádka se dva dny zdrželi, a třetího dne se vydali na zpáteční cestu.

Plukovník Sikermann je ujistil, že i Gray Beast bude od této chvíle pod ochranou Sluneční říše a že se postará i o návrat pípácké lodi, která už několik dní byla na češte k jejích planetě. •>

^ A ^

Zatímco Sheldrake, Loewy a Krabi vykopávali vysílačku, kterou před několika dny zahrabali do země, aby zmátli pípáckou rozvědku, Chellish připravoval FAIR LADY ke stanu.

0'Bannon, Mullon a Milligan se zdržovali ve velínu spolu s ním.

Chellish točil ovladači a mezi řečí poznamenal: „Jak se vlastně cítíte, vyhnanci pod ochranou Sluneční říše?"

Mullon svraštil čelo.

„Ani mi to nepřipomínejte.' Kdybychom tušili, jací jsme hlupáci, zůstali bychom loajálními obyvateli Země!"

0'Bannon zabručel něco na souhlas.

Chellish ještě povzbudivě dodal: „Možná, že přijde amnestie, která vám umožní návrat na Zemí. Podle mě byste si to zasloužili..."

„Díky," odpověděl Mullon prostě.

Spodní vstup lodi se rachotivě uzavíral. FAIR LADY byl; pravena ke startu...